

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

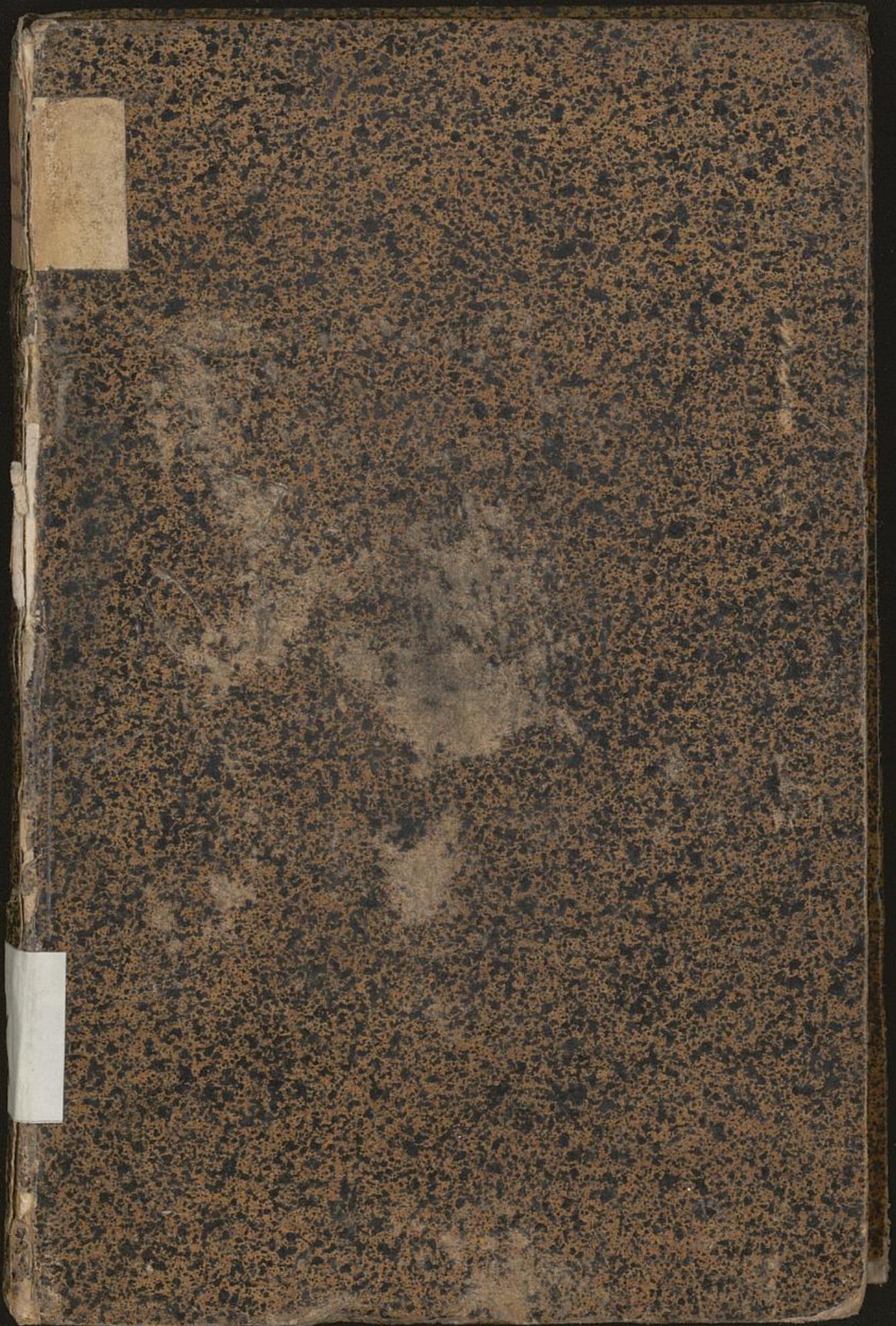
**Henrici Johannis Bytmeisteri Delineatio Rei
Numismaticæ Antiquæ Et Recentioris**

Bytmeister, Heinrich Johann

Argentorati, MDCCXLIV

VD18 10158766

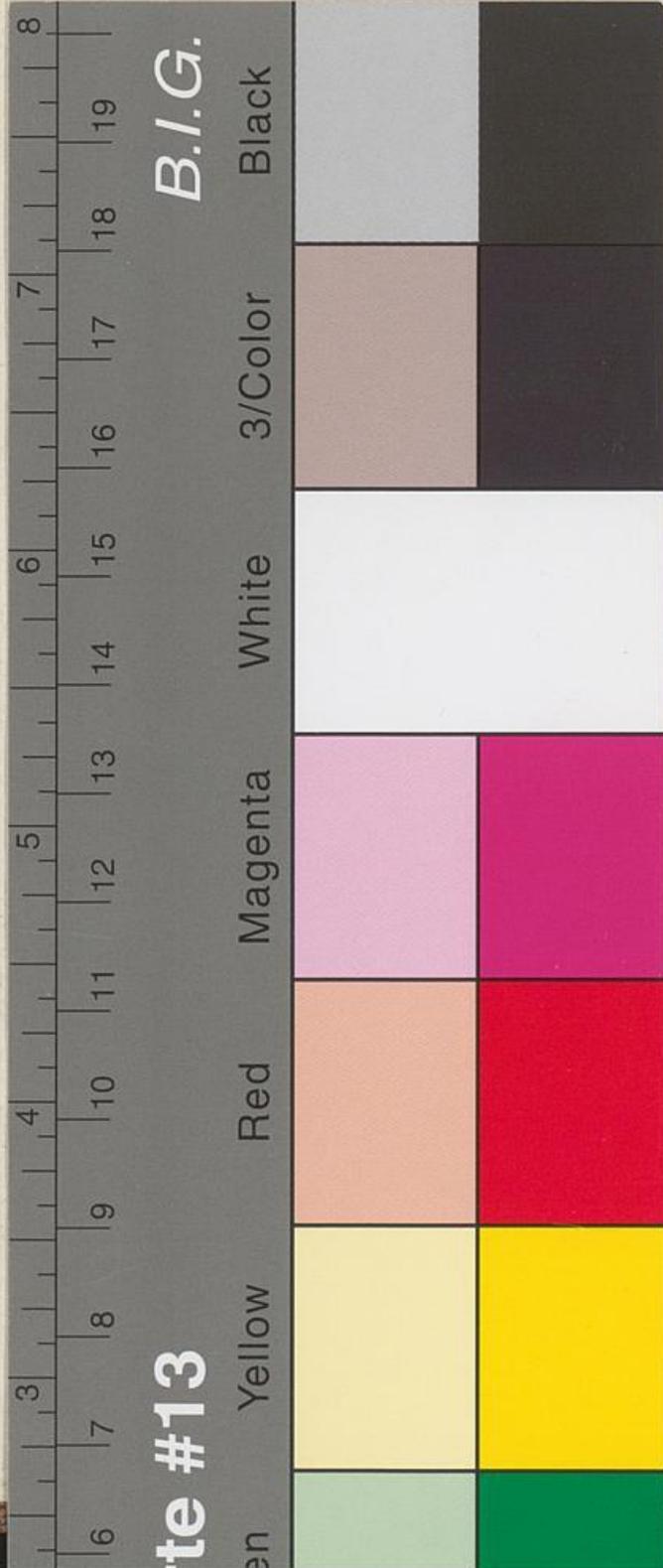
urn:nbn:de:gbv:45:1-18184

Geschicht. VI.

A. 2

22 a

~~Gramberg M. 2.~~
4

Ges

A

H
D
M
AN
CU
E
TYP

HENRICI JOHANNIS
BYTEMEISTERI
DELINEATIO
REI
NUMISMATICÆ
ANTIQUÆ ET RECENTIORIS
IN USUM PRÆLECTIONUM
ACADEMICARUM
EDITA.

CUM INDICIBUS NECESSARIIS.

EDITIO III. CORRECTIOR.

ARGENTORATI,
Typis FRANCISCI le Roux, Univ. Typographi.

MDCCXLIV.

HENRICI JOHANNIS
 BATTENBERGERI
 DELLINAEATTO
 RELI
 NUMISMATICE
 NOTION ET REPERTORIUM
 IN LINGVA PRAESENTI
 ACADEMIAE
 MDCCCLXXII
 BY THE REV. JOHN W. ...
 EDITOR IN CHIEF
 NAGELTOR ...
 THE ...
 MDCCCLXXII

7

EX BIBLIOTHECA
OLDENBURGENSI

P
S
E
S
quo
dur
nat
rar
den
P
no
eti
gia
Ge
tiq
ne
plu
ne
res
cip
I.B

PROLEGOMENA
DE REI NUMISMATICÆ
DEFINITIONE,
EJUSDEMQUE UTILITATE,
SCRIPTORIBUS PRÆCIPUIS,
CIMELIARCHIIS EUROPÆ,
PRÆCIPUE GERMANIÆ,
ET TRACTATIONIS PARTIBUS.

§. I.

Scientia nummaria seu numismatica continet notitiam numismatum, & antiquorum, & recentiorum, eademque secundum originem suam & progressum, ætatem, nationes, materiam, magnitudinem, typos, raritatem, aliasque circumstantias considerat.

§. II.

Est autem hocce studiorum genus non solum jucundum & delectabile, sed etiam eximie fructuosum & utile: Philologiam, Historiam omnem, Chronologiam, Geographiam, Genealogiam, Ritus & Antiquitates, imo & reliqua studiorum genera, illustrans & dilucidans.

§. III.

Præstantiam atque utilitatem ejusdem pluribus ostendere, foret supervacaneum, cum idem abunde fecerint auctores egregium hocce argumentum præcipue tractantes,

I. BAUDELLOT de DAIRVAL in tractatu de utilitate

A

litate

litate itinerum, Tomis II. Parisiis 1693. d. gallice edito, quantum scientia nummaria in itineribus profit explicans.

II. GISBERT. CUPERUS *Dissertatione* singulari, juncta ejusdem Amstelod. 1683 q. edito libro: *Apotheosis HOMERI, utilitatem, quam principes ex numismatibus capere possunt, evincens.*

III. JOH. HEMELARIUS in *præfatione ad expositionem numismatum aureorum Romanorum, quæ CAROLUS CROYUS, Dux Arschottanus, collegerat*, editam Antwerpæ 1637. & ibidem 1654. q.

IV. VALENT. ERNST LOESCHER in *dissertationibus: de usu nummorum veterum in Theologia & explicatione S. Scripturæ*, Jenæ 1694. q. *de usu rei nummarie in sacris antiquitatibus* Jenæ 1695. q. *de ejusdem usu in historia ecclesiastica*, Jenæ 1695. q.

V. HENR. MEIBOMIUS junior in *programme de nummorum veterum in illustranda Imperatorum Romanorum historia usu*, Helmstadii 1684. q. excuso.

VI. CAR. PATINUS in *introductione ad historiam numismatum C. I. & II.*

VII. EZECH. SPANHEMIUS in *libro suo Dissertationum de præstantia & usu numismatum antiquorum, de quo conferatur*
§. 5. §. IV.

Quod ad auctores attinet, qui diffundente sese in orbe erudito rei nummarie

riæ

riæ studio, inde à Sec. XVI *rem numismaticam scriptis* erudite illustrarunt, summamque laudem suo ævo meruerunt, & vel introductiones, vel generatioris rei nummariæ explicationes, vel imagines nummorum, imprimis antiquiorum, illustratas ediderunt, (quorum haud parvus est numerus,) hic merito recensendos, atque rei numismaticæ studiosis ob scripta notatu & lectu digna commendandos existimamus *scriptores sequentes, serie alphabetica nominum dispositos, quorum*

I. ANTON. AUGUSTINUS, Hispanus, *Dialogos XI. de numismatibus priscis, eorumque inscriptionibus & symbolis, aliisque antiquitatibus, idiomate hispanico* Tarraconæ 1587. f. edidit, postea italice cum figg. editos Romæ 1592. 1625. & 1648. f: latine vero redditos & auctos *dialogo XII de diis deabusque gentilium, & catalogo auctorum, qui de nummis scripserunt, exhibuit* ANDR. SCHOTTUS Antwerpia 1617. & 1654. f.

II. BAUDELLOT *de DAIRVAL*, Gallus, auctor *tractatus gallici de utilitate itinerum.* Vol. II. à Rouen 1727. d.

III. LAURENT. BEGERUS, Germanus, cujus laudatissimus est tum *Thesaurus gemmarum & numismatum ex thesauro Palatino selectus* Heidelbergæ 1685. f. tum *Thesaurus*

faurus gemmarum & numismatum Brandenburgicus selectus, ejusque continuatio, voluminibus III. Coloniae Marchicae 1699. & 1700. f. excusus.

IV. JOH. PETR. BELLORIUS, Italus, FRANCISCI ANGELONI *historiam Augustam* a JULIO CÆSARE *ad CONSTANTINUM M. ex nummis antiquis illustratam*, Romæ 1641. f. excusam, cum supplementis edidit italice ibidem 1685. f. cum figg.

V. THOM. BRODERUS BIRCHERODIUS exhibuit *Specimen antiquæ rei monetariæ Danorum*, Hafniæ 1701. q. cum figg. æneis.

VI. ELIAS BRENNERUS, Suecus, *Thesaurum nummorum Sueo-Gothorum Libris II. comprehensum* luci publicæ exposuit Stockholmia 1691. & 1731. q.

VII. HUBERT. GOLTZIUS, Belga, cujus extant: *Icones Imperatorum Romanorum ex prisca numismatibus ad vivum delineatæ*, Antwerpia 1557. f. auctior vero editio sub titulo: *Series Imperatorum Romanorum* cura CASP. GEWARTII prodiit Antwerpia 1645. f. *Græciæ universæ, ejusque insularum, & Asiæ minoris numismata*, Brugis 1576. f. & cum LUDOV. NONII commentariis Antwerpia 1620. f.

VIII. ABRAH. GORLÆUS, Batavus, edidit *Thesaurum numismatum familiarum Romanarum usque ad obitum AUGUSTI Imp.* Delphis 1609. f.

IX. JOH.

IX. JOH. HARDUIN, Gallus, auctor libri *Nummi antiqui populorum & urbium*, Parisiis 1684. q.

X. MATTHIAS HOSTUS, Germanus, cujus *Historia rei nummariae* edita Francofurti o. & cum JOH. SELDENO de nummis, GUILH. BUDÆO de aſſe, & præfatione ADAMI RECHENBERGII junctim prodiit Amſtedami 1695. q.

XI. JOBERTUS, Gallus, qui gallice bis editit *Scientiam rei numismaticæ*, Parisiis 1692. d. & ibidem 1616, d.

XII. ANDR. MORELLUS, Germanus, exhibit *Specimen univerſæ rei nummariae antiquæ*, Parisiis 1683. o. recuſum Lipſiæ 1695. o. cum tabulis XXVI. figg.

XIII. LUDOV. NONIUS, Batavus, *Commentarios ad HUBERTI GOLTZII Græciæ numismata* ſcripſit, Antwerpia 1620. f. excuſos.

XIV. HENR. NORIS, Italus, cujus eximia ſunt *Cenotaphia Piſana CAJI & LUCII Cæſarum*, Venetiis 1681. f. & *Differtatio duplex de duobus nummis DIOCLETIANI & LICINII*, Patavii 1676. f.

§. V.

Porro commendandus

XV. ADOLPH. OCCO, Germanus, qui *Numismata Imperatorum Romanorum a POMPEJO M. ad HERACLIUM Imp.* deſcripſit, inſperſis commentariis, qui

A 3

liber

liber primum Antwerpiae 1579. q. & auctior Augustae Vindel. 1601. q. postea studio FRANCISCI MEDIOBARBI iconibus & explicationibus auctior Mediolani 1683. & 1730. f. prodiit.

XVI. JAC. OISELIUS, Germanus, auctor *Thesauri numismatum antiquorum selectorum*, Amstelodami 1677. q. editi.

XVII. JOH. CHRISTOPH. OLEARIUS, Germanus. *specimen universae rei uummariae scientificae tradendae* Jenae 1698. o. edidit.

XVIII. CAR. PATINUS, Gallus: cujus exstant *Familiae Romanae in antiquis numismatibus ab U. C. ad tempora D. AUGUSTI* Parisiis 1663. f. *Numismata Impm. Romm. ex aere mediae & minimae formae*, Argentinae 1671. f. *Historia numismatum, seu introductio ad historiam eorum gallice scripta*, & gallice bis edita Parisiis 1665. d. & 1667. d. latina autem verso novis accessionibus locupletata, Amstelod. 1683. d. prodiit. *Thesaurus numismatum*. Amstel. 1672. q. Conf. PATINI *hist. numism.* p. 213.

XIX. PAULUS PEDRUSI, Italus, qui Caesares aureos, argenteos, & medalliones, in museo Farnesiano collectos, sive FRANCISCI I. Parmae Ducis, cum interpretatione Italica, evulgavit, cujus librorum tituli latine redditi sunt.

Caesares

Cæsares in auro collecti in museo Farnesiano & publicati Parmæ 1694. f. *Cæsares in argento à JUL. CÆSARE ad HERACLIIUM.* Parmæ 1701. 1703. & 1704. f. III. Voll. *Cæsares in medallionibus* Parmæ 1709. f. *Cæsares in ære magno à JUL. CÆSARE.* Parmæ 1704. f.

XX. EUCHAR. GOTTLIEB RINCK, Germanus, in *tractatu de veteris numismatis potentia & qualitate cognitionem rei nummariæ dedit* ἀνορύμωσ ALTORFI 1701. q. editam.

XXI. CHRIST. FRID. RUHE, Germanus, *Specimina II. Philologiæ numismatico-latiniæ, è nummis Romanorum veterum imprimis in thesauro Arnstadio - Schwarzburgico obviis, consignavit,* excusa Francof. 1708. q.

XXII. LUDOV. SAVOT, Gallus, auctor est libri gallice editi, *Discursus in IV. partes divisus de nummis antiquis,* Paris. 1627. q.

XXIII. PETR. SEGUIN, Gallus, ex museo suo publicavit *Selecta numismata antiqua, observationibus illustrata,* Paris. 1665. q. recusa ibidem 1684. q.

XXIV. EZECH. SPANHEMIUS, Germanus, hanc literarum partem exornavit libro *Dissertationum de præstantia & usu numismatum* primum excuso Romæ 1664, q. editio vero II. auctior & variis raris-

simorum numismatum iconibus locupletior prodiit Amstelod. 1671. q. tandem editionis tertiæ Tomus I. Londini 1706 f. & Tomus II. Amstelod. 1717. f. ex auctoris autographo editus, & numismatum iconibus illustratus ab ISAACO VERBURGIO.

XXV. JACOBI de STRADA, Itali, ex thesauro extant: *Imperatorum omnium Orientalium & Occidentalium imagines, ex antiquis numismatibus delineatæ, addita cujusque vitæ descriptione* Tiguri 1559. f. antea quoque prodierunt (ut ferunt) Lugduni 1553. cum figg. ligno incis. De ejusdem vero opere *MSC. numismatico, Libris VIII.* rarissimorum numerorum delineationibus à C. JULIO CÆSARE ad MAXIMILIANUM II. Cæsarem *Tomis III.* refertis, quod in Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi aservatur, vid. PETRI LAMBECHII *Commentariorum Libri IIX. de bibliotheca Cæsarea Vindobonensi Tomo I. p. 77.* & CAR. PATINI *descriptio Historiæ numism. p. 176. & seqq.*

XXVI. OCTAVIUS de STRADA, Italus, cujus extat *Opus de vitis Imp. & Cæsarum Romanorum, tam Occidentalium, quam Orientalium, nec non uxorum & liberorum eorum, item Tyrannorum, Francof. 1615. & 1678.*
f. ger-

f. germanica quoque versio ejusdem
prodiit ibidem 1618. f.

XXVII. BURCARD GOTTHELF STRUVIUS,
Germanus, orbi erudito exhibuit *Biblio-*
thecam numismatum antiquiorum, Jenæ
1693. d.

XXVIII. JOSEPHI MARIE SUARESH *de nu-*
mis matris & nummis antiquis dissertatio
Amst. 1683. d. prodiit.

XXIX. JOH. TRISTANUS de SAINT-AMANT,
seu SANCT AMANTINUS, Gallus, historiam
Imperatorum ex nummis explicavit in
opere gallice edito: *Commentarii hi-*
storici continentes historiam generalem Im-
peratorum, Augustarum, Cæsarum & ty-
rannorum Imperii Romani, cum nummis
eorum, Parisiis 1635. 1645. & 1657.
voluminibus III. f.

XXX. JOH. FOY VAILLANT, Gallus, illu-
stravit *Numismata Imp. Rom. præ-*
stantiora, à C. Julio Cæsare ad Postumum
& tyrannos, Tomis II. Paris. 1674. q. &
ibid. 1699. q. *Numismata ærea Imp. Au-*
gustarum & Cæsarum in coloniis, munici-
pis & urbibus jure Latio donatis percussa,
Paris. 1695. f. *Numismata Imp. a populis*
græce loquentibus percussa, Paris. 1698.
q. *Nummos antiquos familiarum Roma-*
narum. Voll. II. Amstelod. 1703. f. *Ar-*
facidarum Imperium seu Regum Partho-
A 5 rum

rum historia ad fidem numismatum accommodata. Paris. 1725. q.

XXXI. ÆNEAS VICUS, emisit in lucem *Numismata XII. Imperatorum priorum, Venetiis 1553. q. & ibidem 1554. q. Imagines Augustarum, æneis formis expressas, cum vita & expositione, sermone Italico, Venetiis 1557. q. post latino quoque Venetiis 1558. q. Commentaria in vetera Imp. Rom. Numismata, Venetiis 1562. q. Omnium Cæsarium imagines ex antiquis numismatibus desumptas, addita vitæ descriptione, & numismatum aversæ partis delineatione.* Venetiis 1584. q. *Reliqua librorum ÆN. VICI ad Imp. historiam ex antiquis nummis pertinentium.* Venetiis 1601. q.

XXXII. FULVIUS URSINUS, Italus, edidit *Familias Romanorum in antiquis numismatibus, insertis typis, Romæ 1577. f. quas postea recognovit & auxit CAROL. PATINUS, Parisiis 1663. f.*

XXXIII. JACOBUS a WILDE, Batavus, *selecta numismata antiqua ex museo suo explicavit, Amstelod. 1692. q.*

§. VI.

Ad introductionem autem rei nummarie imprimis faciunt, usuique esse possunt BAUDELOTI, JOBERTI, MORELLI, OLEARII, PATINI, RINCKII, SPANHEMII, & STRUVII libri & tractatus allegati.

§. VII.

§. VII.

Plures vero auctores, qui rem nummariam, aut speciale nummorum genus, aut nummos singulares scriptis illustrarunt, qui nosse cupit, conferat scriptores, qui eosdem recensuerunt:

I. ANSELM. BANDURIUM in *Bibliotheca nummaria, sive auctorum, qui de re nummaria scripserunt*, cum notulis & indicibus recusa curante JO. ALB. FABRICIO. Hamburgi 1719. q.

II. FRANCISC. ERN. BRÜCKMANNUM in *bibliotheca numismatica*, edita Wolfenbüttelæ 1729. o.

III. RUDOLPH. CAPELLUM in *indice nummographorum*, juncto ejusdem *Nummophylacio Luederiano*, edito Hamburgi 1678. f.

IV. ZACHAR. GOETZIUM in *dissertationum XX. de nummis*, excusarum Wittebergæ 1716. o. prima pag. 19. & seqq.

V. LÆVINUM HULSIUM in libro, *numismata Imp. Rom. Franc. 1603. o.* ex quo suum conscripsit *catalogum auctorum* ANDR. SCHOTTUS, ANTONII AUGUSTINI *dialogis* Antwerpiaë 1617. f. ab ipso editis junctum.

VI. PHILIPPUM LABBE in *Bibliotheca nummaria*, quæ cum ejus *Bibliotheca bibliothecarum* aliquoties Parisiis, Rothomagi, & Genevaë prodiit.

VII.

- VII. JOH. CHRISTOPH. OLEARIUM in *Specimine universæ rei nummarie* citato.
- VIII. CAROL. PATINUM in *Introductione ad historiam numismatum* Cap. XXIV. toto.
- IX. JOH. SELDENUM in *Bibliotheca nummaria, seu elencho autorum, qui de antiquis numismatibus* κ. τ. λ. scripserunt, juncta ejus libro *de nummis*, Londini 1675. q. & Edimburgi 1685. q. edito.
- X. BURC. GOTTH. STRUVIUM in *Bibliotheca numismatum antiquiorum* Cap. I. Sectione III. — — XI.
- XI. *Medicos speciatim de re nummaria* scriptores claros, enumerat CHRISTOPH. ARNOLDI in *Epistola*, quam *Numismatibus magnæ Græciæ raris*, a PROSPERO PARISIO A. 1592. editis, ac Noribergæ curante JOH. GE. VOLCKHAMERO A. 1683. f. recusis, præfixit. Conf. de iis, qui catalogos auctorum de numismatibus scripserunt STRUVII *Biblioth. numism.* citata. Cap. I. Sect. I.

§. VIII.

De nummophylaciis & cimeliarchiis, (Germani appellant Münz-Cabinet & Kunst-Kammern,) præcipuis Europæ, imprimis Germaniæ, sequentia existimamus observanda:

I. In ANGLIA commemorandum Regium Westmünsteranum Londini, atque Oxoniense.

II. In

II. In BELGIE, ubi publicum nullum, e privatis notandum Noviomagi *Smetianum*, de quo extant *Antiquitates Neomagenses sive notitia verum antiquarum*, quas in veteri oppido Batavorum studiose comparavit JOH. SMETIUS, P. & F. Noviomagi 1673. q. & Amstelodami *Wildianum*, cujus descriptionis titulus est: *Museum Wildianum seu selecta numismata antiqua e museo* JAC. de WILDE. Amstelodami 1692. q.

III. In DANIA notabile Hafniæ *Regium CHRISTIANI V.* in *Museo Regio Danico*, ab OLIGER. JACOBÆO Hafniæ 1696. f. & cum *auctario* ibidem 1699. f. edito, *descriptum*. E privatis ibidem fuit *Thesaurus numismatum antiquorum* OTTONIS SPERLINGII, cujus auctio Hafniæ habita, & catalogus editus Hamburgi 1717. q. sub rubro: *Thesaurus numismatum antiquorum* ab OTT. SPERLINGIO *relictus*.

IV. In GALLIA numophylacium *Regium* & numero & præstantia numinorum excellit: laudari præterea solent numophylacia Parisiensium 1) *Jesuitarum*, 2) *Canonicorum S. Genovefæ*, 3) *Ducis de Maine Trevoltienſe*. Conf. de numophylaciis Galliæ JOH. FOY VAILLANT præfatio *Numism. Imp. in coloniis percussorum*.

V. In

V. In HELVETIA laudatur *Basileense* & *Bernense*.

VI. In ITALIA commendari solent *Romæ Farnesianum* & *Barberinium*, *Florentinum*, *Parmense* & plura alia.

VII. In SUECIA notanda collectio ELIÆ BRENNERI, cujus extat *Thesaurus nummorum Sueo-Gothorum, libris II. comprehensus*, Stockholm. 1691. & 1731. q. editus.

§. IX.

In GERMANIA numophylacium præcipuum & excellentissimum laudatur I. *Imperiale VIENNENSE*, & II. *Regium BEROLINENSE*: memorandum vero porro III. *Electoriale DRESDENSE*. *Ducale IV. GOTTHANUM*, cui *ARNSTADIANUM* olim accessit: V. *STUTGARDIANUM*: VI. *VINARIENSE*: VII. *WEISSENFELSENSE*: VIII. *CASSELLANUM*. Conf. de cimeliarchiis nummariis CAR. PATINI *Historia numismatum Capite XXV.* & de auctoribus qui catalogos nummophylaciorum exhibuerunt B. G. STRUVIUS *Biblioth. numism. Cap. I. sectione XI. pag. 94. & seqq.*

§. X.

Ceterum dum institutum nostrum est, per capita quædam in usum auditorii ordine exponere *delineationem scientiæ numismaticæ & antiquæ & recentioris*, *Tractatio VII. capitibus absoletur*, quorum.

I. de

I. de rei nummaricæ origine & progressu, & speciatim apud Romanos, deque nummis Imp. Rom. ex alto & basso Imperio.

II. de nummorum divisione ratione tum ætatis, in antiqua, media, nova, tum nationum.

III. de nummorum Romanorum divisione respectu materiæ, speciatim æneorum, argenteorum, aureorum, diversa magnitudine.

IV. de nummis consideratis ratione nominum diversorum ex aliquo accidenti ortorum.

V. de nummorum typis & inscriptionibus in utroque latere diversis, nummorumque typo diversorum numero.

VI. de nummorum raritate memorabilia.

VII. de numismatibus nonnullis rarioribus & raritatis eximia Augustæ Domus Brunsvico-Lunenburgensis.

VIII. de nummis adulteratis, horumque notis, & nummis detritis, subjuncto vocum in nummis abbreviatarum breviario.

§. XI.

In prælectionibus vero singula non solum discursu uberiori ex libris optimis & nummis ipsis conquisito illustranda, sed etiam scriptores, ex quibus specicalia plura peti possunt, enarrandi, atque nummi ipsi, quos quidem mea arcula possidet, ostendendi.

CA-

CAPUT I.

DE REI NUMMARIÆ ORIGINE
ET PROGRESSU.

§. I.

Numismatum origo petenda est ab illo tempore, quo cum gentium dispersione linguæ diversæ ortæ fuerunt: cum enim mercium permutatio, commerciorum modus simplicissimus & antiquissimus, crescente hominum multitudine non amplius satis commoda videretur, nihil aptius ad commercia visum fuit metallicis, præsertim illis, quæ ob qualitates naturales perpetua videbantur.

§. II.

Initium factum fuisse videtur argento, quod massis seu particulis rudibus appendebatur, terris auriferis nondum notis: postea massæ rudes, argenti & ævis, notis certis, pondus & pretium indicantibus, fuerunt signatæ, tandem speciebus singulis pondus certum constitutum, & typus compressus. Confer. HERMAN. ULR. à LINGEN *schediasma de origine & inventoribus pecuniæ & numismatum.* Jenæ 1715. q.

§. III.

Argumentum vero de primo nummorum

rum

rum inventore æque incertum ac controversum est atque illud, quod de primo literarum agit inventore: ast tamen nummos, qui *massæ rudes* fuerunt, primum in *Chaldæa*, terra post diluvium primum habitata, in usu fuisse, atque inde in *Babyloniam*, *Ægyptum*, *Græciam*, denique ad *Romanos*, aliosque populos, delatos esse, maxime est probabile. Vid. GEN. Cap. XX, 16. Cap. XXII, 15. 16. & Cap. XXXIII, 19. Conf. OTT. SPERLINGII *Dissertatio de nummis non cufis tam veterum quam recentiorum*. Amst. 1700. q. Cap. II. & III. §. IV.

Quod ad figuram nummorum attinet, communissima ac usitatissima, quæ etiam maxime idonea est & perfectissima, est figura rotunda: interdum tamen figura quoque est angularis & τετραγώνος, interdum oblonga.

§. V.

Quod originem & progressum rei nummarie apud Romanos speciatim concernit, Romani, cum aliis metallis egerent, primum rudi metallo æris utebantur, atque *assis libralis* & *dupondius*, à suo pondere dictus, apud eos appendebatur: hinc ortæ sunt voces Latinæ, *dispensator*, *expensæ*, *impensæ*, *pendere*, *stipendium*. Vid. A. GELLIUS *Noct. Att. Libro XX. C. I.* PLINIIUS *Hist. natur. Lib. XXXIII. Cap. III.*

B

Idem

Idem testatur OVIDIUS *Fastorum Libro I. v. 221.*

Æra dabant olim ; melius nunc omen in auro est :

Priscaque concessit victa moneta novæ.
Hinc quoque præmia, & pœna æris gravi in legibus pœnalibus Romæ orta. Vid. LIVIUS *Historiarum Libr. IV. Cap. XLI. & XLV.* PLINIUS *l. c.* Huc etiam pertinet quod AUREL. AUGUSTINUS de Diis Romanorum refert *de Civitate Dei Libro IV. Cap. XXI.* (Opp. edit. Antwerpiæ 1700. f. Tomo VII. pag. 80.) *Nam ideo patrem Argentini Æsculanum (Deum) posuerunt, quia prius ærea pecunia in usu esse cœpit, post argentea.*

§. VI.

SERVIUS TULLIUS Rex primus apud Romanos signavit æs, & primum quidem *massa rudi signata nota pecudum,* unde & pecunia à pecore appellata: in argento nummi: id à Siculeis. Vid. VARRO *de ling. lat. Libr. IV. p. 24. 41.* & JOSEPH. SCALIGERI *Conjectanea in Varronis Libr. IV. p. 69.* PLINIUS *Hist. natur. Libr. XVIII. Cap. III.* PLUTARCHUS in *Poblicola Tomo I. Operum,* CASSIODORUS *Histor. Rom. Libr. VII. C. XXXII.* Interdum in nummis à posteris in memoriam & honorem cufis, ex altera parte *Fanus cum duplici fronte,* ex altera vero *ratis seu navis* apparet,

paret, unde *nummi ratiti*, & vetus proverbium: *Aut caput aut navem*: hinc OVIDIUS Fastorum Libr. I. v. 239.

*At bona posteritas puppim formavit in ære,
Hospitis adventum testificata Dei.*

Conf. v. 229. 230. Conf. GROSEI de BOSE *Dissertatio de Fano veterum & de nummis nonnullis eum respicientibus; electorum rei nummarie sive selectarum Dissertationum de ravioribus numis antiquis* (Hamburgi 1709. q. editarum) prima.

§. VII.

Cum vero pretium certum speciei cuilibet assignaretur, *pecunia dicta* fuit *moneta* a *monendo*, quia quælibet species de certo pretio seu pondere monebat: sive quia *monet*, ne qua *fraus in metallo vel pondere fiat*. Vid. CICERO *de divinatione libr. I. & II.* & ISIDORUS Hispal. *Orig. Libr. XVI. Cap. XVII.* Conf. DAV. HOFMANNI *Dissertatio in Academia Julia A. 1717. habita de Dea moneta*, & a LINGEN *Schediasma citatum Cap. VI. de origine pecunie apud Romanos* p. 67. & seqq.

§. VIII.

Æneorum nummorum Romanorum valor erat assis consueti: As autem, qui & assis dicitur, (non confundendus cum Actorum asse hereditatis, qui in duodecim uncias dividebatur,) primum erat

B 2

libralis

libralis & dupondius; deinde sextantarius; postea, lege Papiria, uncialis; de mum vero semiuncialis fuit. Vid. DIONYSIUS HALICARN. Antiqq. Romm, Libr. IX. GUIL. BUDÆI Lib. de assē & partibus ejus & HENR. LORIT. GLAREANI liber de assē & partibus ejus. Basil. 1550. f.

§. IX.

Sestertius in numerando apud Romanos locum habuit, ejusque nota fuit LLS, IIS, H-S, vel HS; non tamen frequens nummi genus fuit, & asses duos & semissem, seu quartam denarii partem, constituit. Conf. VITRUVIUS Libr. III. C. I. Dixerunt autem Romani promiscue e. gr. decem millia sestertiū & decies sestertiū; centum millia sestertiū & centies sestertiū, numerusque millenarius non semper fuit additus. Vid. JOH. FRIDER. GRONOVII Comment. aliquoties editus de sestertiis, sive de pecunia vetere.

§. X.

Argentum signatum est Romæ anno U. C. CCCCLXXXV. Q. Ogulnio, C. Fabio Coss. quinque annis ante primum bellum Punicum, teste PLINIO Histor. Natur. Libr. XXXIII. C. III. Quamvis enim annum quingentesimum octogesimum quintum plerique impressi PLINII codices habent, fasti tamen accuratiores annum 485. tradunt, atque

atque idem in Chifletiano Plinii codice legitur, teste CLAUD. CHIFLETIO in libro de *numismate antiquo* Cap. VII. & in JOH. HARDUINI editione Paris. 1723. f. Conf. ROSINI *Antiqq. Romm. Lib. VIII. C. 20. p. 853.*

§. XI.

Nummus argenteus, dictus *denarius*, constabat olim *decem assibus*, seu pro X. libris æris permutabatur, post denarium XVI. assibus permutari placuit: ejus nota erat litera X: *variarunt autem denarii ratione valoris*, prouti asses. Vid. PLINIUS l. c.

§. XII.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est quam argenteus, anno U. C. DXLVII. atque *aurei nummi* primum appellabantur *denarii ex auro*. Vid. PLINIUS l. c.

§. XIII.

Valor aureorum fuit *varius*, prouti quoque diversis temporibus *varium* fuit eorum *pondus*, interdum *diminutum*; unde nec certum eorundem *pretium* determinari potest. *Solidum* tamen CONSTANTINI M. *duodecim denariorum valorem* habuisse, certum est. Conf. Cap. III. §. 20. 21.

B 3

§. XIV.

§. XIV.

De prisca moneta ad recentioris temporis diversas aliquot nationum monetae supputatione conf. GUIL. BUDÆI de asse Libris V. junctum breviarium de asse, PASCASIUS GROSIPPUS in paradoxis literariis p. 85, sq. Collectio NICOL. MAMERANI, junctæ LEONH. de PORTIS de re pecuniaria antiqua, & JOH. AQUILÆ de potestate atque utilitate monetarum, opusculis, Coloniae 1551. o. Tabulae rei nummariae Romanorum Graecorumque, ad Belgicam, Gallicam, Hispanicam & Italicam monetam revocatæ Antwerpiae 1616. o.

§. XV.

Nummos antiquos, qui hodie numismatum nomine veniunt, monetarum loco atque in usu commercii apud veteres fuisse SEBAST. ERIZZO pseudonimus, seu SEBASTIAN. ECHINUS, Venetus, in tractatu italice quater Venetiis seculo XVI. edito, cujus titulus est: *Discursus in numismata antiquorum, cum explicatione nummorum consularium & medallionum* Impp. Romm. negavit: at vero idem certum est, ac contrarium abunde probarunt ÆNEAS VICUS & LUDOV. SAVOTVS: Conf. *prolegomena* §. 5. & CAR. PATINI *Histor. numismat. Cap. V. de monetae & numismatis differentia* p. 27. & seqq.

§. XVI.

§. XVI.

Numismata tamen veterum *aurea atque argentea* apud veteres quoque gemmarum instar jam habita, & in cimeliarchiis asservata fuisse, eaque imprimis, quæ hodie *Medulliones* appellantur, ob magnitudinem, & typi præstantiam, aliis prævaluisse, negari nequit, atque *ex l. 28. ff. de usufructu* constat disertis verbis: *Numismatum aureorum vel argenteorum veterum, quibus pro gemmis uti solent, usufructus legari potest.*

§. XVII.

Regale monetam cudendi fuit tantum *summorum Imperatorum & Rerumpublicarum*, indeque nummi Asiatici, Græcorum, Seleucidarum, Arfacidarum, Insularum.

§. XVIII.

Apud Romanos speciatim jus hocce fuit *Senatus*; ita tamen, ut *Magistratus superiores*, (quales *Consules, Prætores, Dictatores, Censores, Ædiles Curules* erant,) *ex Senatusconsulto* seu jussu ac nomine *Senatus* jus illud exercerent: inde *nummi consulares, vel familiarum* vocati, qui stante *Republica* percussi sunt, de quibus specialia vid. in *ABRAH. GORLÆI Thesauro*, & *CAR. PATINI Familiis Romanis* supra prolegom. §. 4. & 5. alleg.

§. XIX.

Magistratus vero illi *superiores*, qui jus

rudendi tempore regiminis sui exercebant, non habebant jus propria imagine signandi nummos, quod mox ab initio regale fuit; hinc in nummis consularibus imagines Deorum, Dearum, & Majorum, urbis Romæ, victoriarum, ædificiorum publicorum, spectaculorum, & similia exhibentur, junctis magistratum nominibus.

§. XX.

Triumviri rei monetalis, five III. VIRI A. A. A. F. F. hoc est, *Triumviri Auro Argento Ære Flando Feriundo* prouti in nummis & lapidibus appellantur, circa ultima Reipublicæ tempora, tanquam proprius magistratus monetalis, orti sunt, eorundemque curæ moneta flanda feriunda usque ad tempora AUGUSTI erat commissa. Vid. l. 2. §. 20. ff. de Origine juris, CICERO Libr. VII. familiar. Epist. XIII. & Libr. III. de legibus pag. m. 1258.

§. XXI.

Triumviri illi solum suum nomen, sine figuris aliis, in nummis exprimebant, & a materia nummorum dicebantur aurei, argentei, ænei: pro Triumviris autem CÆSAR substituit *Quadrivivos* monetarios, argento publico feriundo, quos tamen ad priorem numerum Triumvirorum AUGUSTUS reduxit.

§. XXII.

§. XXII.

POMPEJUS M. primus fuit qui sua *imagine* nummos *signavit*: maxime enim verisimile est, *Pompejum* ipsum *imagine* sua nummos *signasse*, Republica labascente, & statu Romano corrupto; non obstante, quod nonnulli putant, nummos POMPEJI *imagine* *signatos* post ejus mortem, auctore filio *Sexto Pompejo*, *cusos* esse. Idem vero ex singulari *senatus decreto* C. JUL. CÆSARI, *Dictatori* perpetuo, concessum fuit, quem *Imperatores reliqui*, *summa rerum potiti*, *secuti* sunt, voce quoque CÆSARIS *in dignitatis titulum* translata; quorum nummi *Imperatorii* appellantur, eorumque prima frons *impressam* exhibet *effigiem Imperatoris*, vel *Augustæ*, vel *liberorum ejus*; in *consularibus* vero *propriæ imagines* non spectantur: hinc in *Evangelio* MATTH. XXII, 20. de numismate tributario, CÆSARIS *imagine* & *inscriptionem* exhibente, legitur *quæstio*: *Cujus est imago hæc, & inscriptio?*

§. XXIII.

Senatui Romano ab Imperatoribus relicta fuit *potestas æris signandi*, tanquam *umbra quædam majestatis & libertatis antiquæ*: pertinent huc *nummi Cæsarum* tempore *signati* semper *nota ordinis*

B 5

nis

nis hujus, seu consensus, *litteris SC.* id est, *ex Senatus consulo.*

§. XXIV.

TRAJANUS quoque Imp. *senatui concessit jus argentum signandi*: post TRAJANI vero *mortem idem jus à successore HADRIANO senatui rursus fuit ereptum.*

§. XXV.

Nummi *Imperatorum dividuntur in nummos ex alto & basso imperio*, cujus *divisionis causa est*, quia *Imperium ipsum in altum & bassum olim dividebatur.*

§. XXVI.

Nummi ex alto seu superiori Imperio incipiunt a C. JUL. CÆSARE, & desinunt cum XXX. *tyrannis: series vero (sive die Suite) appellatur*, quando *omnes hi nummi imperatorii in suo ordine*, sive *continua serie in nummophylacio aliquo reperiuntur.*

§. XXVII.

Nummi hi *ex alto Imperio, ænei præcipue*, sunt *variores, utiliores & cariores*, quam *argentei, plurimique æstimantur*: *typus quoque eorum præstantior est*, *magisque diversus*, quam *nummorum ex basso Imperio.*

§. XXVIII.

Nummi *ex basso seu inferiori Imperio dicuntur reliqui a temporibus XXX. ty-*
ranno-

rannorum, vel fine seculi III. usque ad sec. VI. seu tempora JUSTINI II. cum quo Imperium Occidentale desinebat, Longobardis in Italia regnum suum fundantibus. Ordo Impp. Romm. a JULIO CÆSARE usque ad HERACLIUM vid. in PATINI *Historia numismat.* p. 72. & seqq. & STRUVII *Bibliotheca numismatum* Cap. II. p. 108. seqq. Ab aliis vero iidem late nimis extenduntur usque ad A. MCCCCLIII. quo Constantinopolis fuit capta.

§. XXIX.

Byzantini nummi speciatim dicuntur, qui a CONSTANTINO M. ejusque successoribus, Imperatoribus Christianis, in Imperio Orientis fuere cusi: hi vero solent esse frequentiores, atque a reliquis & magnitudine & typo multum differunt. Multa de iisdem egregia affert CAROL. du FRESNE, tum in *historiæ Byzantinæ* commentario priori, (Paris. 1680. f.) quippe qui Impp. Constantinopolitt. familias ac stemmata, cum eorum numismatibus & iconibus aliquot exhibet; tum in *tractatu* de Impp. Cpolitano- rum numismatibus, ejusdem *Glossario mediæ & infimæ latinitatis* Tomo II. annexo.

§. XXX.

Ceterum nummi quoque occurrunt
Græ-

Græcarum civitatum & coloniarum Romanorum cusi ab iisdem ex privilegio seu jure ab Imperatoribus concessio, in quibus plerumque imagines Deorum, Imperatorum, aut illustrium virorum; in altero vero latere earum insignia, sacra, spectacula, & similia repræsentantur. Commendandus h. l. JOH. VAILLANT in libro: Numismata ærea Imp. in coloniis percussa, qui JOH. HARDUINO, scriptori de nummis antiquis populorum & urbium, in multis contradicit.

CAPUT II.

DE DIVISIONE NUMISMATUM
RATIONE TUM ÆTATIS,
IN ANTIQUA, MEDIA, NOVA,
TUM RESPECTU NATIONUM.

§. I.

Numismata ratione ætatis dividi solent in antiqua, media, & nova.

§. II.

Antiqua numismata ab origine nummorum usque ad seculum post C. N. VI. extenduntur, atque secundum regna populosque distribuuntur & ordinantur. Conf. §. XVIII. h. c.

§. III.

Mediæ ætatis numismata constituunt nummi Gothici, Longobardici, Francici, & Ger-

Germanici, a fine Imperii Occidentalis, & ad seculum XIII. vel XIV. extenduntur.

§. IV.

Nummi *Gothici* cusi sunt a tempore *Italiae occupatae à Gothis*, quibus armorum majus, quam artium & scientiarum erat studium; iidemque quidem Romanos imitare voluerunt, sed impari conatu, cum in eorum typis, e. g. equus a camelo, camelus ab elephante vix dignosci queat: nota eorum est *soliditas*, quæ vere similis thaleris hodiernis, atque *inscriptio* vel nulla vel talis, quæ cognosci & legi non potest. *Ejusdem* quoque *fere sortis & elegantiae* sunt nummi *Longobardici*.

§. V.

Nummi *Francici*, (qui vel *cavi*, vel *solidi*,) ita appellantur a regno *Francico*; iidemque *Turonici* dicti sunt ab urbe *Turono*, ubi primaria officina monetaria erat; quia vero hi nummi *Turonici* majores erant, quam alii, *Grossi Turonici* dicebantur, unde postea orta est vox *grossus*, ein *Grosche*: *Signati* sunt *cruce*, ut ex nummis *CAROLI M.* & successorum ejus patet; post vero etiam *lilia* accesserunt.

§. VI.

Quod ad nummos *Germanorum* speciatim

tim attinet, eorum nummi ætati inferiori fuerunt vel *solidi*, dicti *moneta* & *pecunia solida*, german. *Münze*, *Münze*, *hart und schwehr Geld*, vel *bracteati*, *bracteales* & *laminæ*, a *bracteis* seu *laminis metalli* dicti, germanice *weich und leicht Geld*, & olim *Pennige*, *Pfennige*, (hinc *panningi* vel *pfanningi*,) ad indicandum discrimen à solidis, qui quoad crassitiem valde tenues sunt, imo *ex tenuissimis bracteis* seu *laminis* interdum constant: annus vero pecuniæ cuspæ usque ad seculum post C. N. XIV. hucusque nunquam visus est in nummis Germanicis expressus.

§. VII.

Bracteatis, ante tempora OTTONIS M. Imper. nondum notis, Germani olim utebantur ad usum quoque quotidianum, iidemque Germanice hodie etiam appellari solent *Blech* = *Pfennige*, *Blechmünzen*, *Blätterlinge*, *Heiligen-Pfennige*, & *Pfaffen-Pfennige*: vocantur quoque *nummi cavi*, *Hohl-Münzen*, ob cavitatem partis alterius. Notandum tamen, quod omnes quidem *bracteati* sunt *cavi*, sed non omnes *nummi cavi* sunt *bracteati*: cavi enim sunt minores, magis crassi, & jam ante OTTONIS M. tempora quoque formati.

§. VIII.

§. VIII.

Bracteatos *cudebant Imperatores & Reges ex potestatis prærogativa; Duces, Episcopi, Comites & urbes ex Imperatoris aut Principis regionis concessione: dignoscuntur autem bracteati Imperatorum & Regum ex sceptro, & pomo Imperiali, rarius gladio: Ducum & Comitum ex gladio, clypeis & vexillis; Episcoporum & Abbatum ex cruce & baculo pastorali; urbium ex earundem insignibus. Idem quoque de nummis cavis, quorum plerique sunt urbium, est observandum.*

§. IX.

Quod materiam bracteatorum concernit, dantur *aurei, argentei, ærei & cuprei argento mixti. Aurei minores & solidiores sunt, quam argentei, atque eximie varietatis. Argenteorum plerique ex optimo argento percussi sunt, eorumque major hodie quam aliorum est numerus, ac sedecim pluri plerumque pondus habent semuncia. Plurimi autem bracteatorum perierunt, hodieque eorum numerus est exiguus, eo diligentius custodiendus & rimandus, magisque in pretio habendus. Conf. OLEARIJ Isagoge, Capite II. toto, qui quoque de eorum figuris & inscriptionibus Cap. III. multa exhibet memorabilia.*

§. X.

§. X.

Ceterum scripta auctorum, qui ac illustrandum bracteatos multum studio adhibuerunt, commendanda sunt sequentia.

I. JOH. ALEXANDRI DOEDERLINI *Comment. de nummis Germaniae mediae, quos vulgo bracteatos & cavos adpellant*, Norimb. 1729. q.

II. JOH. HENR. HOTTINGERI *Nummi bracteati Tigurini*, Tiguri 1702. q.

III. JOH. GEORG. LEUCKFELDI *Antiquitates nummariae, oder hist. Beschreibung vieler alten raren silbern Bracteaten und Blechmünzen, welche die Halberstadt- und Magdeb. Bischöfe, auch Quedlinburgische Abbatissinnen prägen lassen*. Lips. & Wolfenb. 1721. q. *Historische Nachricht von raren silbern Bracteaten einiger Erzbischöfe zu Magdeburg. It. Fernere Nachricht von denselben*. Halberst. 1723. q.

IV. JOH. GEORG. LIEBKNECHT *de nonnullis bracteatis nummis Hassiacis, deque istorum usu in locis Rheno sic & Franconiae vicinioribus dissertatio epistolica ad JO. ANDR. SCHIMDIUM, cum ejusdem responso*, Helmstadt. 1716. q.

V. JOH. PETR. LUDEWIG *Einleitung zu dem Deutschen Münzwesen mittlerer Zeiten, nebst einem Anhang verschiedener ausgegrabener Hällischer und Magdeburg. bracteatorum*, Halæ 1709. q. VI.

- VI. JOH. JAC. MOSERS Anmerkungen über
J. P. LUDEWIG Einleitung zum Münzwesen
mittler Zeiten. Stuttgart, 1722. o.
- VII. JOH. CHRISTOPH OLEARII *Isagoge ad
numophylacium bracteatorum, qua præstan-
tia, usus & natura illorum succincte describi-
tur, addita centum & amplius eorundem
litteris signatorum sylloge.* Jenæ 1694. q.
*Spicilegium antiquitatis exhibens XXV.
bracteatos.* q. *Spicilegium antiquitatis ex-
hibens bracteatos Brunsvico - Luneburg.*
Jenæ 1703. q. *Spicilegium antiquitatis
Halberstadenses bracteatos tradens.* Jen.
1703. q.
- VIII. CHRIST. SCHLEGELII *Exercitatio hi-
storica de nummis antiquis Isnacensibus,
Mulbusinis, Northusinis & Weissenseensi-
bus; qua simul vera bracteatorum ætas asse-
ritur.* Jenæ 1704. q. *De nummis Altenbur-
gensibus.* Dresdæ 1696 q. *De nummis anti-
quis Gothanis & Cygneis.* Goth. 1717. q. *De
nummis antiquis Salfeldensibus, Arnsta-
diensibus, & Jenensibus* Dresdæ 1699. q.
*De nummis Abbatum Hersfeldensium apo-
telesma.* Gothæ 1724. q.
- IX. JOH. AND. SCHMIDII *Schediasma de num-
mis cathedraticis.* Jen. 1691. q. *Nummi bra-
cteati Numburgo-Citizenses, Pegavienses-
que,* Jenæ 1695. q. *Numus bracteatus HEN-
RICO II. seculi XIII. Comiti Blanckenbur-
gico ante Hartonem vindicatus.* Helmstad.
1718. q.

C

X.

X. NICOL. SEELÆNDER Sendschreiben von Churfürstl. Brandenburgischen *bracteaten*. Hannoveræ 1724. q. Des Münzschazes mittlerer Zeiten Abhandlung der Abten Fulda, der Hessischen, der Hildesheimischen *bracteaten*, scripta III. qua sine loco & anno impressionis prodierunt, f. Abhandlung der Churfürstl. Mayntzischen *bracteaten*. 1725. f.

XI. OTTON. SPERLINGII *Epistola ad JAC. a MELLEN de nummorum bracteatorum & cavorum, nostræ ac superioris ætatis originum & progressu*. Lubec. 1700. q. Conf. Monathl. Auszug A. 1700. p. 189. & seqq.

§. XI.

Tandem nummi novi, vulgo dicti *moderni*, initium suum habent a fine circiter seculi XV. cum initium fieret *thalerorum* cudendi: qui primum a Germanis appellabantur dicke Groschen, ad imitationem *grossorum Turonicorum*, qui vocabantur *les gros*, & *Gulden-Groschen*, ob valorem aurei: postea vero a *Valle Joachimica Bohemica*, in qua frequentius cudebantur, dicti sunt *Joachimici*, *Vallenses* & *Thaleri*, atque hinc *thalerorum* nomen ævo quoque nostro est consuetum. De calculis supputatoriis & talismanis, quos aliquin ad nummos referre solent, vid. PATINUS *Histor. numism.* p. 94 & seqq.

§. XII.

§. XII.

Numismata moderna dividuntur in thaleros, & numismata memoriæ, quæ Gallis Pièces de plaisir, vulgo Schaupfennige, Schaustücke, & Medaillen vocantur: eorumque pretium certum constitui nequit: variat enim idem secundum raritatem, magnitudinem, & pondus eorundem, atque conditionem emtoris.

§. XIII.

Thaleros indicat pondus unciae, iidemque in commercio quidem fuerunt, & esse solent sæpius tamen in nummophylaciis quoque asservantur ob raritatem, typique præstantiam.

§. XIV.

Primus & antiquissimus thalerus, ex consensu plurimorum eruditorum, est SIGISMUNDI, Archi-Ducis Austriae, A. R. S. MCCCCLXXXIV. cusus, quem anno MCCCCLXXXVI. alius secutus est: Vid. JAC. a MELLEN Sylloge nummorum ex argento uncialium, quos Impp. & Regg. Romm. nec non Austriae Archi-Duces signari iusserunt, (Lubecæ 1698. q.) p. 150. Conf. SAM. REYHER in Diss. de tribus argenteis nummis, iisque uncialibus antiquissimis. Kil. 1695. q. WILH. ERNST TENZEL in Colloq. menstruis German. A. 169, .mense Jan. & Decembr.

C 2

§. XV.

§. XV.

Numismata *memoriae* magnitudine & pondere valde *inter se differunt*, atque plerumque *perculsi sunt in memoriam Principum*, eorumque dies natales. nuptiales & emortuales, victorias, aliarumque rerum gestarum memoriam. Nummos *modernos* exhibent *Thesaurus numismatum modernorum* hujus seculi, oder Gedächtniß-Münzen des gegenwärtigen Seculi von 1700. bis 1710: X. Theile und V. Supplementa cum figg. Noribergæ 1710. f. editus. JOH JAC. LUCKIUS in *sylloge numismatum elegantiorum*, quæ diversis Imp. Reges, Principes ab A. 1500. ad A. usque 1600. cudi fecerunt, concinnata & *historica narratione illustrata*, Argent. 1620. & Frf. 1650. f. cum figg. GOTTFRIED DEWERDECK in *Silesia numismatica*, oder Einleitung zu dem Schlesiſchen Münz = Cabinet, in welchem bis 368. theils sehr alte rare und schöne Münzen in Kupffer gewiesen, und *historice erkläret*. Zauer 1711. q. c. figg. Conf. infra Cap. VI. §. 14. sq. & Cap. VII.

§. XVI.

Usus eorundem modernorum in *Historia*, *Chronologia*, & *Genealogia illustranda singularis est*; prouti quoque *integras & Principum & clarorum virorum historias eruditi plures ex*
num-

nummis illustrarunt; atque huc pertinent ex Italis PHILIPP. BONANNI, qui *Pontificum Romanorum numismata* Voll. III. publici juris fecit Romæ 1699. f. e Gal-
 lis BIZOT, qui *historiam Hollandicam per nummos illustratam* lingua Gallica edidit Amst. 1688. o. CLAUD. FRANC. MENESTRIER, cujus extat *Historia Regis Gallie* LU-
 DOVICI M. *ex numismatibus illustrata*, gallice edita Paris. 1691. f. & ibid 1693. f. recusa; CLAUD. du MOLINET, cujus *Historia summorum Pontificum a MARTINO V. ad INNOCENTIUM XI.* per eorum numismata, prodiit Paris 1679. f. cum figg. e Germanis JOH. JAC. LUCKII sylloge, de qua §. anteced. XV. JACOB. a MELLE in *serie Regum Hungariae à nummis aureis, quos vulgo ducatos appellant, collecta & descripta.* Lubecæ 1699. q. WILH. ERN. TENZELII *Saxoniae numismaticæ lineæ Albertinae partes IV.* Francofurt. 1705. & Dresdæ 1711. q. & *Saxoniae numismaticæ lineæ Ernestinae partes IV.* Francof. & Dresd. 1705. q. recentior vero e us editio cum supplementis II. per CHRIST. JUNCKERUM Tomis IV. prodiit Lipsiæ 1714. q. cujus inscriptio est: *Saxonia numismatica Lineæ Ernestinae & Albertinae, oder Sächsisches Medaillen-Cabinet von Gedächtniß-Münzen und Schaupfennigen, welche die Fürsten zu Sachsen*

Sachsen seint 200. Jahren haben prägen lassen. CHRIST. JUNCKERI *vita* LUTHERI *nummis CXLV & iconibus aliquot illustrata*, quæ prodiit Francof. 1689. & 1699. o. item Germanice Norib. 1706. o. & alia scripta hujus argumenti.

§. XVII.

Speciatim de *scriptoribus*, qui *singulis fere seculis Imperatorum Romanorum, atque Regum Germaniæ* historiam conscripserunt, eamque *ex numismatibus illustrarunt*, vid. CASP. SAGITTARI *Introduct. in histor. eccles.* Jenæ 1718. q. edito Tomo I. C. XXIII. p. 576—596.

§. XVIII.

Quod denique *divisionem numismatum secundum nationes* concernit, eadem *facilis est & arbitraria*. *Antiquiores enim sunt nummi Arabici, Asiatici, Byzantini, Græci*, (inter quos *Darii & Philippici* ita dicuntur ob impressas imagines *DARII & PHILIPPI* Regum, licet eosdem postea Romani quoque imitarentur,) *Hebraici, Insularum, Parthici, Punici, Romani, Syriaci*. Sic etiam *recentiores* facile dividuntur *secundum nationes & regna diversa*.

* * * * *

CA.

CAPUT III.

DE NUMMORUM,
ROMANORUM IMPRIMIS,
DIVISIONE
RESPECTU MATERIÆ,
AURI, ARGENTI, ÆRIS,
ET ÆRIS CORINTHIACI,
PLUMBI, STANNI, ELECTRI,
SPECIATIM ÆNEORUM,
ARGENTEORUM, AUREORUM,
DIVERSA MAGNITUDE.

§. I.

Monetis atque nummis, prouti apud
Græcos, ita & apud Romanos mate-
riam præbuere tria metalla, *aurum*, *ar-*
gentum, & *æs*: unde etiam *Triumviri rei*
monetalis nomen suum acceperunt.
Conf. *Cap. I. §. 20* & *JOH. ROSINI Antiqq.*
Romanæ auctæ per THOM. DEMPSTERUM
Libro VII. Cap. XXXI. p. m. 722. & seqq.

§. II.

Nummos *æneos primus* apud Romanos
cudi fecit **SERVIUS TULLIUS** Rex,
quamvis *majori & forma & pondere*,
quam postea bellis *Punicis* factum.
Conf. *supra Cap. I. §. 5. & 6.*

§. III.

Nummi *ænei Romanorum distinguun-*
tur in eos, qui *ex ære* sunt *vulgari*, quod
C 4 nostro

nostro cupro fere simile, & eos, qui ex ære sunt flavo: in imperio alto nummi credebantur ex ære utroque, in basso vero ex ære vulgari, hinc nummi ex ære flavo in basso imperio sunt valde rari.

§. IV.

Alii nummi ænei ex ære Corinthiaco esse dicuntur ob præstantiam singularem, dum tria metalla, aurum, argentum & æs unum corpus constituere creduntur: quicquid vero de hoc ære Corinthiaco vulgo dicitur, fictitiis annumerandum. Conf. SAVOTUS in discursu de nummis antiquis Parte II. Cap. X. qui tres æris Corinthiaci species effingit.

§. V.

Notandum quoque, quod circa SEPTIMI SEVERI Imp. tempora æri admixtum fuit plumbum.

§. VI.

Respectu magnitudinis nummi ænei dividuntur in species quatuor: nempe eos, qui sunt ex ære magno, medio, minimo, & ex maximo modulo: magnitudines autem æstimandæ sunt ex crassitie nummi & eminentia figuræ. Prima & antiquissima species est ex ære magno, quales nummi in imperio alto frequentiores erant, atque in serie reperiuntur usque ad DOMITIANUM Imp.: postea vero sunt rariores usque ad POSTUMOS, cum quibus desinunt.

§. VII.

§. VII.

Secunda species est ex ære medio, eademque frequentissima, ab urbibus & coloniis plerumque cusa, hujusque series usque ad HERACLIUM Imp. sub seculi VII. initium ducitur.

§. VIII.

Tertia species est ex ære minimo, quæ ex alto Imperio rarius reperitur; verum a tempore POSTUMORUM Impp. est frequentissima; atque ob frequentiam, parvitatem, & typi similitudinem parum æstimatur, seriei tamen respectu asservatur, rariorque iterum est seculo V. & VI. Notandum quoque h. l. quod nummi minutiores sunt æstimabiles præcipue, quando typi elegantia majoribus sunt pares, & quia eorum integra series non datur, nummis ex ære medio in numophylaciis jungendi sunt.

§. IX.

Denique quartam speciem constituunt numismata, quæ dicuntur maximi moduli, Romanis olim dicata Sigilla & Missilia, Italis vulgari lingua Medaglioni, indeque Germanis & Gallis Medaillons, quæ monetæ loco non erant, sed inter numismata numerabantur, & hodiernis nummis memoriæ respondent; de quibus commendandus A. MORELLUS in Specimine rei numm. p. 24. sqq. & JOH. VAIL-

C 5

LANT

LANT in libro: *Selectiora numismata in ære maximi moduli e museo FRANC. de CAMPIS concisis interpretationibus illustrata.* Paris. 1695. q.

§. X.

Medalliones isti ab aliis nummis facile dignoscuntur, & magnitudine, & typi multis figuris conspicui præstantia, ob quam, nec non raritatem, præcipue quoque æstimantur: eorundemque typo diversorum numerus ad millenarium usque assurgit. Conf. MORELLUS l. c.

§. XI.

Quod ad nummos argenteos attinet, Romani argenteis propriis ab initio usi non fuerunt, sed ab aliis populis acceptis: circa tempora vero primi belli Punicæ argenteos cudere cœperunt. Conf. c. 1. §. 10.

§. XII.

Utebantur Romani argento probo temporibus Reipublicæ, & primis Monarchiæ usque ad tempora SEPTIMI SEVERI Imp. qui partem tertiam æris addidit: dein tempore GALLIENI Imp. metallo mixto, seu pecunia ærofa, (vid. l. 102. ff. de solut.) quæ Gallis monnoye de billon dicitur, cujus minima pars argentea erat, utebantur: porro circa POSTUMII tempora usi fuere ære deargentato:

rato: pristinam vero puritatem metalli restituere conatus est TACITUS Imp. dum cavit, ut, si quis argento publice privatimque æs miscuisset, si quis auro argentum, si quis æri plumbum, capitale esset, cum bonorum proscriptione, ut notat FLAV. VOPISCUS in TACITO; sed successu non satis felici.

§. XIII.

Respectu magnitudinis nummi argentei sunt formæ minoris, mediæ, & maximæ.

§. XIV.

I. Argentei formæ minoris denarii appellantur, pondus eorum est drachmæ, & frequentius tam inter consulares, quam Imperatorios, reperiuntur.

§. XV.

Iidem varie distinguuntur: vel enim a typo bigati, quadrigati, galeati, pileati, victoriati, stellati, dicuntur; vel a certis circumstantiis, ferrati, perforati, subæ-rati, asperi, aliisque nominibus appellantur, de quibus Cap. IV. plura.

§. XVI.

II. Mediæ formæ sunt Regum exterorum & Imperatorum priorum, quorum quidem argentei hujus formæ sunt crassiores, Imperatorum vero posteriorum sunt tenuiores.

§. XVII.

III. Maximæ formæ sive medalliones sunt

sunt

sunt *variores* & *cariores*: *Regum* tamen *Syriae* & *Ægypti*, quam Romanorum *medalliones argentei frequentiores* sunt atque *maiores*.

§. XVIII.

Quod denique ad nummos *aureos* attinet, iidem primum *denarii ex auro*, postea *aurei*, denique *solidi appellati* sunt. Conf. *supra Cap. I. §. 12. 13.* & PETRONIUS in *satyr.* Francos. 1629 q. p. 13.

§. XIX.

Nummi aurei *primitus* cudebantur ex *auro probo*, usque dum SEPTIMIUS SEVERUS *Imp.* aurum, argentum, & æs *commisceret*.

§. XX.

Pondus eorum *primis temporibus* duobus ducatis hodiernis constabat: *notabile quoque*, quod de aureis ævi veteris docet T. LIVIUS *Historiarum Libro XXXVIII. Cap. XI.* Pro argento si aurum dare mallet, darent, *convenit*: dum pro argenteis decem aureus unus *valeret*. Circa *seculi vero III. & IV.* tempora *pondus* eorum parte quarta fuit *diminutum*. Conf. RINCKIUS *de vet. numism. potent. Cap. XI.*

§. XXI.

Magnitudo eorundem est *eadem*, ducatis hodiernis *similis*: reperiuntur autem *aurei quoque formæ maximæ*, qui tamen *raritatis* sunt *prorsus eximia*.

§. XXII.

§. XXII.

Nummi ex auro inter consulares sunt variffimi, imo Imperatorum quoque quorundam aurei esse solent variores. Plura de iisdem qui desiderat, conferat J. H. VAILLANT *Numismata præstantiora Imp. Rom. Tom. II.* Paris. 1674. Amst. 169. .9.

§. XXIII.

De nummis plumbeis ac stanneis, qui reperiuntur, & rectius orbes vocantur, hoc loco addendum, quod iidem in commercio non fuerunt: quod probatur 1) quia scriptorum nullus nummorum hujus generis Romanorum autoritate publica cusorum mentionem facit. 2) ex figura monetæ apud Romanos, quam indicant tres feminae, quæ trium metallorum præstantiorum sunt symbolum: usus autem eorundem fuit, ut essent vel victoriæ præmia in ludis gymnics, vel dona in ludis saturnalibus.

§. XXIV.

Reperiuntur vero & nummi plumbei & stannei tum tempore necessitatis nonnunquam parati; vid. qui tales profert CAR. PATINUS *introd. ad hist. numism.* Cap. VI. tum fraudulenter cusi & adulterini, quales argento vel auro illitos cudisse CARACALLAM, testis est XIPHILINUS in *historiis e Dione: Antonino Caracallæ*, inquit, cum cætera omnia; tum nummis adul-

adulterinus erat: nam pro argento aurove, quod nobis daret, plumbum argentatum, & aes inauratum parabat: huc etiam pertinet, quod lex nummaria l. 9. §. 2. ff. ad L. Cornel. de fals. nummos stanneos & plumbeos emere & vendere dolo malo prohibet. §. XXV.

Nummi electrei ex partibus tribus auri & una argenti mistis constabant, atque in commercio fuerunt: cum autem jam olim raritatis fuerint eximia, vix amplius reperiuntur. Conf. de electri massa non arte facta, sed nativa PLINIUS Hist. natur. LXXXIII. Cap. IV.

CAPUT IV.

DE NUMMIS CONSIDERATIS RESPECTU NOMINUM VA- RIORUM

EX

ALIQUO ACCIDENTI ORTORUM.

§. I.

Nummorum *varia sunt nomina, respectu vel hujus aut illius accidentis, vel typorum orta.*

§. II.

Respectu certi alicujus accidentis nummi appellantur ferrati, perforati, suberati & subferrati, inaurati & deargentati, ansati & limbo circumdati, asperi, anaglyphi, incusi

incusi, confuse efformati, scissi, restituti, denique conturmati.

§. III.

Serrati, (quos TACITUS *de Moribus German. C. V.* nominat *pecuniam veterem & diu notam*,) nomen habent non ab imagine ferræ impressa, ut vulgo putarunt, sed a forma externa, *ambitu serrato seu dentato*, quia *extima ora eorum* in modum ferræ, seu ut folia herbæ *ferratulæ* est *dentata*, ad detegendas fraudes adulterinorum: Conf. HENR. THOM. CHIFLETIUS in *Dissert. de Othonibus æreis* (Antwerp. 1656. q.) *Cap VI.* iidemque alias *denticulati* appellantur, & tantum inter *Consulares* occurrunt ad Augustum usque.

§. IV.

Perforati ita vocantur a *foramine*, quod in *summa semper eorum parte* reperitur, itidem ad fraudes defraudatorum, qui etiam *crenas excisas* imitati sunt, detegendas, atque ut de bonitate nummi *intrinseca* constaret: putant tamen alii, nummos olim quoque perforatos esse, ut tanquam ornamenta, aut amuleta, in collo gestari possent.

§. V.

Subæcati sic dicti, qui tum *consulum*, tum *Cæsarum* tempore, a defraudatoribus *ex ære cusi*, tenui *lamella argentea superinducta*: atque alias quoque appellantur

lantur *pelliculati*, quasi pelle impliciti, seu incrustati, Germanis *überzogene* oder *gefütterte Münzen*, Gallis *medailles fourrées*.

§. VI.

Eadem est ratio subferratorum, quorum nonnulli etiam lamina ænea obducti sunt: utrique tamen hodie *æstimantur ob genuinam eorundem antiquitatem*, atque *raritatem*, cum utrique jam olim reperti mox comminuti & deleti fuerint.

§. VII.

Inaurati & deargentati, generatim *tinctorum*, dicuntur *ab auro & argento monetis argenteis & æneis superinducto*: quod tamen non semper defraudandi causa factum: *Tincti* vero hodie dicuntur quoque, qui tenacissimo colore sunt *virides*.

§. VIII.

Nummi ansati, atque *limbo circumdati*, quibus in parte superiori annulus seu circulus minutus junctus est, Romanis *non erant frequentes*: gestarunt tamen tales *e collo pendentes*, ut *pretiosa monilia*: hinc ACCURSIUS in glossa ad l. 28. ff. cit. *de usufructu* ex JOH. BASSIANO scribit: *Erit fructus in hoc, quod pro gemmis tanquam monilia portentur ad pectus.*

§. IX.

§. IX.

Asperos olim appellabant *nummos* *re-*
centes inter hominum manus nondum
versatos, quorum Suetonius *Libro VI.*
in *NERONE C. XLIV.* mentionem facit.

§. X.

Anaglyphi sunt, qui *figuras* *habent* *ela-*
tiores, quorum plerique *temporum* *Impe-*
ratorum occurrunt.

§. XI.

Nummi *incusi* sunt, qui ex *uno latere*
referunt *faciem elatiorem*, ex *altero* vero
latere *concavi* sunt, ac eandem *faciem*,
sed *incusam* & *excavatam* exhibent, ex
errore *monetarii*, non vero *ad ostentatio-*
nem artificii, ut nonnulli *erronee* *perhi-*
bent.

§. XII.

Nummi *confuse efformati* sunt, in qui-
bus *inscriptio* eadem *cernitur* *duplica-*
ta, vel *facies* eadem est *geminata*: *signum*
vero *sunt negligentiae* *udentis*, qui *mar-*
culum, *repetita percussione*, non eadem
firmitate & *accuratione* posuit.

§. XIII.

Nummi *scissi* sunt ii, qui in *percussio-*
ne sunt *fracti*, ac ideo *rimis hiant*, qui
quidem *inter antiquos* haud ultimo lo-
co *æstimandi* sunt, modo in *figura* nul-
lum ex *scissura* sit *vitium*; quoniam
nullum *fraude* *imbutum* *ingenium*
D eosdem,

eosdem, facinore celato, imitari potuit.

§. XIV.

Restituti originem suam debent Imperatoribus, qui *nummos* ex ætate prioribus ob raritatem in memoriam majorum fecerunt restitui, quorum nota sunt literæ REST. id est, restituit.

§. XV.

Nummi conturniati, seu *contorniati*, idiomate Germanico eingefasste Münzen, apud Græcos potissimum cusi, & nonnullis *Crotoniati* erronee dicti, nomen suum habent ab antiqua voce *conturnus*, i. e. *circulus circuitus*, (conf. du FRESNE in *Glossario latinitatis*,) quod convenit solis nummis illis, quibus, postquam percussi fuerunt, ex metallo diverso additus limbus seu *circulus excavatus*, torvis modo eosdem ambiens.

§. XVI.

Conturniatorum magnitudo convenit cum nummis ex ære magno, & metallum eorum plerumque est flavum, fabrica vero valde rudis, & barbata, atque in omnibus similitudo tanta observatur, ut omnes eodem tempore videantur esse conflati, iidemque nummis eximie raritatis sunt annumerandi, speciatim in Germania rarius occurrunt. Conf. A. MORELLUS in *specimine* citato p. 43. & seqq.

§. XVII.

§. XVII.

Major eorundem pars NERONIS & TRAJANI Imp. effigies habet imprefas atque Imperatores *vix ultra HONORIUM* Imp. in illis signati reperiuntur : unde probabile est , conturniatis *diſto tempore HONORII* cuſos fuiſſe vel ad certæ rei memoriam conſervandam , vel in uſum *athletarum*, tanquam præmia victorum, non vero ut moneta forent. Conf. MORELLUS *l c p.44.* qui aliquot eorum figuras exhibet, & JOH. CHRISTOPH. OLEARIJ *Epiftola de nummo M. AUR. ANTONINI conturniato*, inſerta *Electis rei nummarie p. 112. & ſeqq.* & ſeparate edita Jenæ 1696. q.

§. XVIII.

Denique *bigati & quadrigati* ex argento optimo cuſi, *galeati, pileati, ſtellati, victoriati a figuris averſarum partium* ita dicuntur.

CAPUT V.

DE NUMISMATIBUS SECUNDUM
 TYPOS ET INSCRIPTIONES
 IN UTROQUE LATERE
 CONSIDERATIS, EORUM
 NUMERO,
 MODISQUE DIVERSIS CONFIL-
 CIENDI ECTYPOS.

§. I.

Quod ad nummos respectu *typorum* consideratos attinet, *latera utraque* cum *inscriptionibus* recte sunt perpendenda.

§. II.

Nummorum *latus primum* seu *antica* facies appellatur *prima frons*, vel *pars adversa*, seu *obversa*, Germanis die *Hauptseite*, Gallis *la tête*: alterum vero *latus* sive *postica* vocatur *pars aversa*, & *reversa*, Germanis die *Rückseite*, Gallis *le revers*.

§. III.

Prima frons nummorum veterum exhibet plerumque *imagines* I. *Deorum*, *Deorumque*. II. *Heroum* seu illustrium virorum, atque Regum. III. *a temporibus* JUL. CÆSARIS *Imperatorum Romanorum*, eorumque *uxorum* & *liberorum* *imagines* in nummis præcipue apparent, imprimis

mis autem æstimantur, in quorum parte adversa imagines plures una reperiuntur, & quo plures in nummo una imagines exhibentur, eo rarior idem, magisque pretiosus habendus est.

§. IV.

Quando facies in iisdem 1) sese invicem respiciunt, vocantur *capita adversa*, Gallis *têtes affrontées*, & Imperii societatem vel æqualitatem indicant; quando 2) cervices sibi sunt oppositæ, dicuntur *capita aversa*, Gallis *adosées*, & inæqualitas denotatur; quando 3) facies post se invicem in una serie sunt collocatæ, nominantur *capita jugata*, gallice *accollées*.

§. V.

Nummi, in quibus sola inscriptio legitur, rarius reperiuntur, & sunt *Triumvirorum monetaliæ*. Conf. C. I. §. XX.

§. VI.

I. *Capita Deorum* indicant illorum criteria de quibus infra §. XVI. & seqq. speciatim.

§. VII.

II. *Capita heroum & illustrium virorum* nuda: *Regum*, vero *capita* vel *aperta*, vel *laureata*, vel *cornuta*, vel *coronata*, vel *galais*, *diadematibus*, *leonum exuviiis*, *tiaris*, *mitris operta* exhibentur.

§. VIII.

III. Quod speciatim concernit *Imperatorum capita*, eadem distinguenda sunt

D 3

secun-

secundum tempora, & quidem capita I. primorum Imperatorum. II. Imperatorum III. seculi. III. Imperatorum Christianorum.

§. IX.

I. Imperatorum primorum capita visuntur vel *nuda* vel *laureata*. *Laureata* originem suam habent a JUL. CÆSARE: Vid. SÆTONIUS *Libr. I. in vita Cæsaris Cap. XLV. de jure laureæ perpetuo gestandæ, & Cap. LXXIX. item Libr. III. in Tiberio C. LXIX.* quem successores secuti sunt. Specialiter h. l. notandum 1.) quod JUL. CÆSAR, cum adhuc licitum haud esset, caput suum ac nomen nummo imprimere, nummum argenteum celebrem fecit, dum *in uno latere* nummo imposuit *elephantum cum dracone*, addito verbo: CAESAR, quod animal illud in lingua Punica significat: in altero vero exhibuit *Pontificalia symbola: simpulum, aspergillum, secespitam, & galerum*: 2.) OTHONIS caput cognoscitur ex *galericulo*, seu capillo ascititio, *capiti* propter raritatem capillorum *adaptato & annexo*. Vid. SÆTONIUS in *Othone Libr. VII, Cap. XII.* 3.) NERO primus *barbatus* exhibetur. 4.) *Capitibus Imperatorum* post mortem, ob apotheosin, imposita cernitur *corona radiata* quæ in plures exurgit apices, Deorum propria, & divinitatis

Imagines Deorum quales sinxere antiqui, passim in iisdem num-
mis conspiciuntur, et a viris doctis qui nomines ediderunt il-
lustrantur, quibus addi potest præter Gyraldum in Syntagma-
tis de Divis, Vincentii Chartarii Rhegiiensis Imagines Deorum, Ita-
lice primum vulgata, Ven. 1577. atque Latine versa ab Otho.
Verderio et sub Panthei antiquorum titulo edita Lugd. 1581.
recessitque Rotemburgi ad Tubarem 1683. A. et hinc inde à
Paolo Hachenbergio ut habet titulum illustrata: licet in
libro ipso nihil reperio quod ad Hachenb. referre possim: / Froth.
1687. A. Fabr. Bibl.
Guilielmus Choëel sive Caulius: Latine Brassicanus a
quibusdam dictus: Nobilis Gallus iam ante 150. amplius an-
lingua patria integrum Systema Otho. Rom. complecti co-
stituerat & All. ut ipse memorat p. 17. ed. Vesal. Gall. libri de
Religione Romana. Sed nihil ab eius manu in hoc genere ad

tis sy
quam
pavit.
II.
auro, g
perato
primu

III.
NOR
& pon
sistit
crucis

A
rator
exem
uxor

A
tem p
pi ve
delig
dent
ta e

rum
scu
ral
Spe

tis symbolum: Conf. §. 51. b. Cap-
quam tamen NERO *vivus* quoque usur-
pavit.

§. X.

II. Circa seculi III. finem *diademata*
auro, gemmisque ornata in nummis Im-
peratorum sunt frequentiora; quibus
primus usus est AURELIANUS.

§. XI.

III. IMPERATORUM CHRISTIA-
NORUM criterium est *corona clausa*
& *pomum Imperiale*, seu globus, cui in-
sistit *victoriola*, in cuius locum successit
crucis figura.

§. XII.

Augustarum vero, sive uxorum Impe-
ratorum, *capitis ornatus varius* est, cujus
exemplum eximium præbet SABINA,
uxor HADRIANI.

§. XIII.

Aversam seu *reversam nummorum par-*
tem porro quod concernit, in eadem ty-
pi varii generis exhibentur, qui omnes
designari vix possunt, eosdemque Pru-
dentius $\pi\epsilon\pi\iota\ \sigma\epsilon\ \Phi\acute{\alpha}\nu\omega\nu$ *hymno II. Ænigma-*
ta eleganter appellat.

§. XIV.

Frequentiores sunt *figuræ Deorum, Dea-*
rumque, quæ ex *criteriis Deorum* digno-
scentur: *criteria vero illa sunt* vel *gene-*
ralia, & *Diis veterum communia*, vel
specialia, atque *singulis propria*.

D 4

§. XV.

om nam
nt it-
gmat.
Ita.
nt.
1581.
le a
et in
Frdi.
us a
us an.
ti con
on de
e ad

§. XV.

Deorum gentilium alii dicebantur I. *Consentes*, alii II. *Selecti*, alii III. *Indigetes*, alii IV. *Peregrini*. Accedunt V. *Virtutes divinae*, quas Romani pro *Diis* habebant.

§. XVI.

Criteria Deorum generalia sunt, quod *Dii cornuti & hastati cum patera*; *Dei vero stolatæ, Venere excepta*, repræsentantur.

§. XVII.

Specialia criteria sunt *figuræ diversæ*, *Diis, Deisque*, singulatim ob officia diversa assignatæ: cum vero *figuræ cuiusdam plures notæ assignatæ* reperiuntur, *Pantheon* appellatur.

§. XVIII.

I. *Præcipui XII. Dii*, quos Romani præ reliquis venerabantur, & qui *Dii Consentes*, sive *Concilium Deorum*, appellabantur, versibus sequentibus, comprehenduntur:

JUNO, VESTA, MINERVA, CERES,
DIANA, VENUS, MARS,
MERCURIUS, JOVIS, NEPTUNUS,
VULCANUS, APOLLO.

§. XIX.

Quod ad *specialia criteria* horum *Deorum* in nummis attinet,

I. JUPITER, Præses in Deorum gentilium collegio, Deus ter Optimus Maximus dictus, e *fulmine trifido*, & *aquila ad pedes*,

nos per
one bet
na mi
rum p
et nur
prime
etim
deriq
Laur
gini
ridē
alle
glia
et a
cola
vi d
disc
con
nel
vat
Pae
apra

nos peruenit præter librum eximium iam laudatum de religi-
one veterum Rom. alterum de Rom. castrametatione et discipli-
na militari, et tertium de balneis exercitiisque antiquorum Græco-
rum pariter ac Rom. qui tres libri variis figuris et monumentis
et numis antiquis illustrati extant Lugduni A. 1556. 1569. fol.
primum Gallice, hinc Italice editi, et Hispanice A. 1579. et iun-
ctim iterum Gallice Vesalia A. 1682. A. Belgice deinceps, et
denique Latine Amst. A. 1685. A.

Laurentius Pignorius, Patavinus. Le vere et noue Ama-
gini de gli Dei delli antichi di Vicenzo Castani, Reggiano,
ridotte da capo a piedi in questa notissima impressione
alle loro reali, et non peu per ladietro operate simi-
gliante cauate, d'a charmi, Bronzi, Medaglia, Gioie
et altre che morie etntiche con esquisito studio et parti-
colare diligenza da l'orenzo Pignoria Padouano. Et giunte
vi le annotationi del chedesimo sopra tutta l'opera et un
discorso intorno la Deita delle Indie Orientali et Occidentali
con le loro figure tratte da gl'originati, che si conseruano
nelle Gallerie de Principe et ne' musee delle persone pri-
uate. con le allegorie sopra le imagini di Cesare Maltate
Padouano migliorate et accresciute nouamente. Petauii
apud P. P. Tetzum anno 1615. in 4.

baneur
Indigete
Virtute
abebant

ine, quo
ra; De
epraesen

diverse
fficia di
gura cui
riuntur

Roman
qui De
z, appel
z, com
CERES,
RS,
PTUN,
LO.

m Deo

genti
Maxi
mila ad
pedes

pedes, & JUPITER *Ammon e capite cornuto* cognoscitur.

§. XX.

II. MERCURIUM, Deorum interpretem, *baculus Mercurialis*, in quo serpentes duo tortuosi, *gallus* & *petasus alatus*, *paciferum caduceum alatum* & *ramus oli-væ*, atque mercatorum & furum præsidem *crumena* indicant.

§. XXI.

III. NEPTUNUS, maris dominus, notam perpetuam habet *tridentem* vel *delphinum*, vel *acrostolium navis*, quod manu tenet, ac, ut *ἵππικος* seu equestris *equis* vehitur.

§. XXII.

IV. APOLLINIS, Poetarum & Doctorum præsidis, nota consueta est *lyra*, sive *cithara*, item *tripus aureus*, *gryphus*, & *pegasus*; interdum, ut *Phæbus*, caput *lauro ornatum* gerit: *Pythius* quoque & *Palatinus* sæpius appellatur.

§. XXIII.

V. MARS, belli & pacis arbiter, exhibetur *sagatus*, cum *hasta*, *clypeo* & *parazonio*, manu tenens, vel *clypeum*, vel *tropæum*, quali figura sistitur MARS ultor; porro *curru duobus equis vecto trahitur*, BELLONA *sorore aurigante*, (*in geminis*;) MARS denique *gradivus*, ob fe-

D s

lices

lices belli progressus, *gradum profert, gestans victorialem vel tropæum.*

§ XXIV.

VI. VULCANUS, seu VOLCANUS, fabrorum patronus, sub cuius tutela ignis elementum fuit, cum suis Cæberis, cognoscitur *ex malleo & incude, ejusdemque caput barbatum est, cum petaso laureato, & forcipe penes cervicem.*

§. XXV.

VII. JUNO, uxor JOVIS, inter Deas præcipua, mulierum & divitiarum Dea, signatur *throno insidens, cum pavone ad pedes, quandoque ferulam manu tenens, vel stans cum hasta.* JUNO Lanuvina cognoscitur *ex pelle caprina, cum inscriptione: I.S.M.R. id est, Juno Sospita Mater Regina.* JUNO Lucina dicta, quæ partibus præerat, colebatur instar DIANÆ, sub specie *lunæ falcatæ; & hanc varius Augusti, frequentius Augustæ, in nummis expresserunt.*

§. XXVI.

VIII. MINERVA, Græcorum PALLAS, sapientiæ & prudentiæ Dea, plerumque *stolata, notam habet hastam, & galeam contextam corona oleagina.* Eadem *ut pacifera ramum oleæ, ipsi sacræ, quoque tenet, atque noctua, Minervæ sacræ, cornix vel draco adjungitur.*

§. XXVII.

§. XXVII.

IX. DIANA, seu DEANA, venationis & partus Dea, *venatrix, arcum in manu tenet, pharetra cum sagittis in dorso, luna dimidia in capite, cervus aut canis venaticus ante pedes sistitur: interdum quoque exhibetur gradiens, atque dextra facem, sinistra venabulum præfert, vel curru duobus cervis aut bubus juncto vebitur.* DIANÆ Ephesiæ nota singularis est, dum, quasi altera natura, *multimamma cum veribus, ut vulgo perhibent, fulcris potius statuæ ob mammas multas valde ponderosæ, cervisque adstantibus, cernitur.* DIANÆ Lucinæ eadem, quæ JUNONIS Lucinæ, est figura.

§. XXVIII.

X. VENUS, amoris & voluptatis Dea, raro *stolata, plerumque nuda vel seminuda, cum columba, exhibetur, & quandoque biga Cupidinum vebitur; rarius vero apparet armata, galeam manu præferens.* atque tum dicitur VENUS *victrix.*

§. XXIX.

XI. CERERIS, Deæ frugum, criterium est *stola, cum cornu copiæ seu Amalthææ, (quod tamen quoque gerunt Virtutes divinæ,) face & spicis: quando vero eadem Proserpinam filiam quærit, faces ambabus manibus tenet, atque serpentes currum trabunt.*

§. XXX.

§. XXX.

XII. VESTA denique plerumque apparet *stolata, capite velato, aut cum igne sacro*; sæpius manu *gestat vel facem, vel tropæum, simpulum, aut palladium*. Hæc autem VESTA ignis sacri probe *distinquenda est a VESTA prisca*, quæ inter Deos selectos refertur. Conf. infra

§. 38

§. XXXI.

Classis secunda Deorum est eorum, qui *Dii selecti* appellabantur, olim *Reges, vel viri illustres*, in Deorum postea numerum *cooptati*.

§. XXXII.

Præcipuus eorundem fuit

I. JANUS, Deus temporis præteriti & futuri, & pacis bellicæ arbiter, qui *bifrons, quondoque quadrifrons* sistitur.

§. XXXIII.

II. SATURNUS, temporis currenti & omnia consumenti præerat, quem *habitus senilis alæ & falx* indicant; in *nummis* vero *varius* apparet.

§. XXXIV.

III. GENIUS est Deus specialis & tutelarum creaturarum omnium, unde *Genius Populi Romani, Senatus, Exercitus, Provinciarum, Augusti*, alii: criterium genii est, quod sistitur *nudus vel seminudus, cum cornu copiae, vel calathio in capite, manibus tenens simpulum vel pateram*.

§. XXXV.

§. XXXV.

IV. SOL, Deus Orientalium, apparet nudus, cum capite radiato, ejusdem criterio speciali.

§. XXXVI.

V. LUNA, Deus, interdum quoque LUNUS Deus dictus est, ejusdemque signum est luna crescens pone humeros, atque in capite galerus Armeniacus; ad pedes vero stat gallus gallinaceus.

§. XXXVII.

VI. BACCHUS, Jovis ex Semele filius, vini inventor, & liber pater dictus, cognoscitur ex thyrso, corona bederacea, panthera, cantbaro & uva; atque, ut Victor & Dominator Orientis, in curru a leopardis vehitur.

§. XXXVIII.

VII. VESTÆ priscæ, seu CYBELES, Deæ Phrygiæ, Matris Deum, probe distinguendæ a VESTA Populi Romani, nota est caput turritum, adstante leone ab utroque latere; eadem quoque throno insidet, orbem manibus tenens.

§. XXXIX.

Deorum classis III. est eorum, qui Indigetes vocabantur, ob facta heroica inter Deos relati: quales HERCULES, CASTOR & POLLUX, ÆSCULAPIUS, & filia SALUS, cum assecla ejusdem TELESPHORO.

§. XL.

§. XL.

I. HERCULES, eorundem *primus*, et *clava & exuvii leonis* in humeris; HERCULES vero *Musagetes ex lyra* dignoscitur.

§. XLI.

II. CASTOR & POLLUX, Romanorum Dii tutelares in bello, apparent *nudi*, & *interdum galerati*, cum *clypeo & hasta*, *stantes*, vel *equis insidentes*, cum *sidere suo in capite*; eosdem interdum quoque *indicat proa navis cum eorum sidere*.

§. XLII.

III. ÆSCULAPIUS, Medicinæ Deus, forma *senili cum baculo serpentibus intorto*, & IV. filia ejus SALUS, cum *patera & serpente libans*, atque V. affecla ejus TELESOPHORUS *cum bardocucullo*, (simili *cucullo monachorum*,) exhibetur.

§. XLIII.

Quod ad Deos IV. *peregrinos* attinet, eorum *cultus* e *terris peregrinis Romanis translatus*, quales ÆSCULAPIUS, SERAPIS, ISIS, ANUBIS, APIS, CANOPUS, HARPOCRATES, TERMINUS.

§. XLIV.

I. ÆSCULAPII notam §. XLII. exhibet. II. SERAPIS, Ægyptiorum Deus, *sistitur forma senili cum calatho in capite*. III. ISIDIS, Dæ Ægyptiorum, *caput est turritum*, interdum *cornutum*, atque *in manu tenet sistrum*.

§. XLV.

§. XLV.

IV. ANUBIS *ex capite canino cognoscitur.* V. APIM *significat bos vittatus,* VI. CANOPUS *sistitur facie humana, cum loto in capite, collo attracto, ventre in modum hydriæ tumido; qui omnes Dii sunt Ægyptii.*

§. XLVI.

VII. HARPOCRATIS, Dei silentii, nota perpetua est *digitus ori impositus.* VIII. TERMINUS, Deus rusticus Romanorum, *cujus tutelæ agrorum fines erant commissi, indicatur facie humana, brachiis pedibusque abscissis.*

§. XLVII.

Quod V. concernit *Virtutes divinas, quas Romani pro DIIS habebant, quales ABUNDANTIA & UBERTAS, ÆTERNITAS, ÆQUITAS, CLEMENTIA, CONCORDIA & FIDES, CONSTANTIA, FELICITAS, FORTUNA, HONOS, HILARITAS & LÆTITIA, LIBERTAS, PAX, PIETAS, PROVIDENTIA, PRUDENTIA, PUDICITIA, SAPIENTIA, SECURITAS, SPES, TRANQUILLITAS, VICTORIA, VIRTUS, eadem ex symbolis seu signis suis dignoscuntur.*

§. XLVIII.

Generale *Virtutum* signum est, quod *apparent cum cornu copiæ seu Amaltheæ, & habitu matronarum stolatarum.*

§. XLIX.

Specialia virtutum signa sunt, quod
I. ABUN-

1. ABUNDANTIA & UBERTAS cornu
 copiae inversum gerit, omnisque generis
 fructus & nummos effundit. 2. ÆTER-
 NITAS ex velo expanso cognoscitur.
 3. ÆQUITAS cum cornu copiae ac libro
 sistitur, atque serpentem & rotam ante pe-
 des habet. 4. CLEMENTIA lauri vel
 olivæ ramum tenet. 5. CONCORDIA
 & FIDES indicatur duabus dextris jun-
 ctis: militum vero CONCORDIAM no-
 tat femina stolata stans inter duo signa
 militaria. 6. CONSTANTIA hastam
 & cornu copiae tenet, & columnæ inter-
 dum innititur. 7. FELICITAS symbo-
 lum habet matronam cum cornu copiae
 & caduceo. 8. FIDEM exercitus repræ-
 sentant milites, qui Ducem suum vel sequun-
 tur vel circumstant. 9. FORTUNA re-
 peritur cum temone, quandoque cubans in
 lectisternio. 10. HONOS seminuda cum
 hasta & cornu copiae, 11. HILARITAS &
 LÆTITIA cum ramis & sertis, 12. LI-
 BERTAS cum pilio, rarius capite nudo
 pileum manu tenens, sistitur.

§. L.

Porro 13. PACEM indicant duæ dex-
 træ conjunctæ, caduceus, & duæ cornua co-
 pie, rarius templum Jani clausum. 14.
 PIETATEM notat caput velatum sacri-
 ficans; eandem quoque indicant si-
 gna pontificalia, adstante ciconia, vel Æ-
 neas

neas Anchisem portans; 15. PROVIDENTIAM globus & spicæ, quas manu tenet. 16. PRUDENTIAM symbola plane similia indicant. 17. PUDICITIAM significat figura matronæ velatæ throno insidentis, sceptrumque manu tenentis, digito ori applicato, & columbas penes se habentis. 18. SAPIENTIAM notua, Palladis alias propria, indicat. 19. SECURITAS sedet, vel columnæ innitur, interdum laurum vel ramum olivæ præfert. 20. SPEI symbolum est lilium. 21. TRANQUILLITAS simili modo cum SECURITATE, sed magis sedata apparet. 22. VICTORIA alata est, & aliquando trophæum coronans, aliquando alte volans, aliquando sedens videtur, ramum palmæ aut lauream, aut coronam, tenens, quandoque tropæum & caduceum ferens: & si navalis fuit victoria, VICTORIÆ effigies rostro navis insistit: sub Imperatoribus vero Christianis laurum cum palma, & crucis signum gerit. 23. VIR- TUTIS demum figura apparet habitu militari, cum galea, lorica & hasta, manu sinistra clypeum humi positum sustinens.

§. LI.

At vero in Deorum numerum Imperatores quoque sæpius referebantur, atque dii vel divi appellabantur, quod quidem certo ritu atque solennitate constabat,

E

&

& Ἀποθέωσις sive CONSECRACTIO appellabatur: post consecrationem autem *imagini imperatoris additus titulus DIVI*, reliquis titulis omissis, e. g. D. AUG. VESPAS. quod in DIVI titulo humani omnes tituli continerentur.

§. LII.

Consecrationem hanc designant nummi cum aquila, vel globo stellato, cui Imperator insidet, vel cum ara, in qua ignis accensus, vel cum rogo consecrationis: Augustarum vero consecrationem indicat tum *pavo*, vel sola cum cauda expansa, vel *animans Augustæ ad cælum vehens*, tum *thensa*, equorum, leonum, aut elephantum biga *vecta* interdum tamen Augustorum quoque consecrationem denotans.

§. LIII.

Præterea sæpius laudantur in nummis *virtutes Imperatorum*, ÆQUITAS, FELICITAS, FORTUNA, INDULGENTIA, LIBERALITAS, PIETAS, & aliæ, quæ *habitu consueto* exhibentur, nomine virtutis addita voce AUGUSTI, vel AUGUSTA: Græci vero *Imperatorum nummi*, illorum capitibus & Græca epigraphe insigniti, præter peculiare expressiones, quoque exhibent quæcunque in Latinis Romanorum nummis honori Imperatorum tributa, e. g. Δικαιοσύνη, Ἐλπίς, Ἐτυχία, Πρόνοια, & similes virtutes.

§. LIV.

§. LIV.

Specialiter sæpius occurrit in nummis I. *Imperatorum* LIBERALITAS, cujus symbolum est *matrona stolata, cum cornu copiae, ac tessera frumentaria*: interdum vero *Imperator ipse, vel eques, vel in sella curuli, congiaria distribuens* exhibetur.

II. *Augustarum* CONCORDIA, FOECUNDITAS, PIETAS, PUDICITIA sæpius prædicatur. III. *Principes Juventutis*, dicti NOBILISSIMI CÆSARES, sistuntur, *insidentes equis, capite vel nudo vel galeato, & PROPA-GO IMPERII, SOL ORIENS, SPES AVGVSTA, & VIRTVS AVGVSTI* appellantur.

§. LV.

IV. *Imperatoribus* porro *provinciae*, tanquam *Restauratoribus suis* e.g. RESTAVRATORI GALLIÆ, sæpius applaudebant, atque *in eorum adventum* nummos cudi faciebant, in quibus *Imperator equo insidens, vel provincia in genua procumbens, vel insignia provinciarum* exhibentur, cum inscriptione: ADVENTVI AVGVSTI.

§. LVI.

V. *Augustorum profectioes milites, vel terra vel navi Imperatorem suum sequentes*, repræsentant, inscriptio est: PROPECTIO AVGVSTTI. TRAIECTVS AVG. VI. In nummis maximi moduli ADLOCVTIO AVGVSTI, seu alloquium *Imperatorum ex loco editiori ad milites suos ante*

prælium, ut eos ad virtutem incitarent occurrit. VII. *Victorias* indicant *figuræ alatæ*, vel *tropæa*: imo etiam *alia eximia facta* & *solemnia* e. g. *ludorum Circensium, ludorum secularium, naumachiarum, palatiorum exstructorum, venationum*, interdum in nummis expressa.

§. LVII.

VIII. *Speciem singularem* constituunt *nummi votivi*, cusi in *memoriam votorum publicorum* pro salute Imperatoris *susceptorum*: hinc occurrunt *VOTA QUINQUENNALIA, DECENNALIA, VICENNALIA, TRICENNALIA*: repræsentantur autem *vel in corona, vel in ara, vel per Imperatorem sacra facientem, vel per Victoriæ clypeo inscribentem*: atque *inscriptiones leguntur: VOTIS DECENNALIBUS: vel VOT. X. MVLT. XX. vel: SIC XX. SIC XX. item: SIC XX. SIC XXX.* unde dicta sunt *vota multiplicata*.

§. LVIII.

IX. *Spektacula* apud Græcos frequentissima, quorum notiora, *ISTHMIA, PYTHIA, NEMEA*, certisque solennibus constantia, *urnæ cum lauro & palmis* repræsentant. Quando vero *ludi a populis pluribus simul celebrabantur*, ii, quibus *præsidibus cura ludorum incumberebat*, dicebantur *Neocori*: hinc legitur in nummis Δ IC. TPIC. TETPAKIC. ΝΕΟΚΟ-

PON.

PON. CONF. MORELLI *Specimen* p 37. & seqq. & HUMPHRID. PRIDEAUX *Marmora Oxoniensia* p. 97. & seqq.

§. LIX.

X. Nummi reperiuntur in honorem exercitus provinciarum cusi, qui dignoscuntur ex signis suis militaribus, quæ sunt aquilæ, delphini, dracones, manus, & posterioribus temporibus labara: per coronas etiam sæpius facta militaria egregia indicantur.

§. LX.

XI. Typi nummorum quoque varias exhibent antiquitates & consuetudines Romanorum: sic, in gente Junia, Brutus cum lictoribus; in gente Licinia, apex sacerdotalis & Martis ancilia; in gente Tituria, raptus feminarum Sabinarum; in gente Cassia & Licinia, Romanorum pontes votorum, & urnæ comitorum, arcus triumphales, sellæ curules repræsentantur: speciatim lupa lactans Romulum & Remum signum est jure civitatis Romanæ gaudentium, & indicat originem Romanorum.

§. LXI.

XII. Imperatores Christiani plerumque gerunt labarum, signum militare, cum CONSTANTINI M. Imperatoris, quale eidem & de die & dormienti apparuerat, signo, X & P. composito, & ω addi-

E 3

ro,

to, teste EUSEBIO *in vita CONSTANTINI M. Libr. I. Cap. XXVIII. & XXIX.* atque SOCRATES *Histor. Eccles. Libr. I. Cap. III.* nimirum signo

§. LXII.

XIII. In eorundem nummis sæpe exhibetur *Victoria*, vel *Imperator inter signa militaria*, vel *proculcans captivum*, cum inscriptione: FELICITATIS TEMPORVM REPARATIO. GLORIA ROMANORVM. VICTORIA ROMANORVM.

§. LXIII.

XIV. Nummi *Provinciarum* exhibent sæpius *imagines Deorum*, & *virorum illustrium*, interdum quoque *Imperatorum & Augustarum*. Speciatim in *ÆGYPTIORUM nummis* sistitur *ISIS, SERAPIS, CANOPUS, sistrum & crocodilus*; *AFRICÆ* nota est *proboscis, scorpio & leo*; *ARABÆ camelus*, symbolum sunt, *HISPANÆ ramus oliuæ & culiculi*; *MAURITANÆ equus*; *PHOENICIÆ Astarte*, Dea Phœniciaæ peculiaris, cum *lauro vel palmæ ramis*.

§. LXIV.

XV. *Coloniarum Romanarum* nota est vel *generalis* vel *specialis*. *Generalis* coloniæ typus est *colonus agens jugum bo-um*: sæpius etiam *coloniæ in honorem Imper-*

Imperatorum, qui eas aut duxerant, aut restauraverant, CÆSARÆ, AUGUSTÆ, ÆLIÆ, FLAVIÆ, ULPIÆ, & sic porro ab aliis Imperatoribus, appellabantur; atque coloniæ quoque secundum provincias cognomine distinguebantur. *Specialia coloniarum signa* quod concernit. 1) BERYTHII figura Bacchi, 2) BYZANTINI piscium, 3) CORINTHII Pegasi, delphini, Belierophontis cum serpente pugnantis, 4) CRETENSES & SIDONII figura Jovis sub forma bovis Europam rapiantis, 5) EPHESII Diana multimammæ; 6) RHODII figura solis & balaustii, 7) TYRII conchæ purpureæ & satyri nummos suos signabant.

§. LXV.

XVI. Quod ad *inscriptiones* attinet, tempora diversa probe sunt distinguenda. *Familiarum* nummi solum nomen illius magistratus, qui ex concessione senatus nummos cudi fecit, exhibent: in *Imperatorum* vero nummis circa imaginem nominibus subjecti leguntur eorundem illustriores tituli & dignitates, quales sunt: IMPERATOR, CÆSAR, AUGUSTUS, CONSUL, CENSOR, PONTIFEX MAXIMUS, TRIBUNITIÆ POTESTATIS, DICTATOR, PATER PATRIÆ, PIUS FELIX AUGUSTUS: qui quidem tituli literis initialibus in nummis h. m. exprimuntur: IMP. CAES. AVG. COS. CENS. P. M. vel PONT. MAX. TR. P. DICT. P. P.

E 4

P. F.

P. F. AVG. Imo additur etiam interdum *nomen provinciae* ab Imperatore expugnatae, atque *quoties magistratum quemvis* Imperator gesserit, e. g. COS. VIII. TR. P. XV. In Græcis vero inscriptionibus legitur titulus: ΑΥΤ. Κ. ΣΕΒ. Ι. Ε. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΑΣ.

§. LXVI.

Inscriptiones etiam aversarum figuris respondent: interdum tamen earum inscriptiones quoque exhibent *titulos & dignitates Imperatorum*, præcipue quando titulus integer in adversa exprimi non potuit. Conf. de frequentioribus nummorum Romm. *inscriptionibus* PATINUS *hisor.* cit. *Cap. XXII.*

§. LXVII.

Quod ad ordinem, quo inscriptiones exhibentur, attinet, notandum, quod *ordo* plerumque & naturaliter *a sinistra ad dextram* vadit: attamen nummi quidam Consulares & duodecim priorum Imperatorum titulum *a dextra ad sinistram* circumscriptum habent; in quibusdam quoque *dimidia* inscriptionis *pars a dextra ad sinistram*, & altera *a sinistra ad dextram* tendit.

§. LXVIII.

XVII. *Numeri* in nummis notant *annos* vel *regiminis* vel *ætatis Imperatoriae*: nec raro etiam *numeri ex literis* consistunt:

sistunt; interdum vero literæ quoque sunt signa monetariorum.

e. LXIX.

XVIII. *Subscriptiones*, quæ in nummis aureis & æneis tempore CONSTANTINORUM occurrunt, *diversissime explicantur*, deque iisdem magna inter scriptores rei numismatiæ est *controversia*: at vero *maxime verisimile est*, subscriptiones illas *notare locum monetæ cusæ*, seu urbes monetarias, *Lugdunum, Constantinopolin, Sisciam, Antiochiam, Alexandriam*, aliasque; ita quidem, ut P. LVGD. notet pecunia *Lugdunensis*, LVGD. OFF. S. *Lugdunensis officina signavit*,

LVGD. S. M. *Lugduni signata moneta*,

P. TR. *pecunia Trevirensis*,

R. P. *Romana pecunia*,

SIS. P. vel SISC. P. *Siscie percussum*,

T. P. *Treviris percussum*:

Officina quoque interdum additur, ut

SISC. P. *litera Græca Z. addita*, id est,

Siscie percussum in officina septima,

CON. OB. *Constantinopoli officina secunda*,

S. L. B. *Signatum Lugduni in officina secunda*,

AN. B. *Antiochiæ officina secunda*.

Quod quidem *confirmat & illud*, quod *integrum nomen urbis quoque in subscriptionibus expressum interdum legitur*,

E 5

e. g.

e.g. in nummo ANTONINI: LVGDVNVM,
in nummis *Græcorum*: ANTIOCHIA.

§. LXX.

Recentiorum numismatum typi sunt prorsus diversi, atque inscriptiones eorundem ad certas regulas non possunt reduci: integras enim historias sæpius continent, iisdemque tantum prope cognitis rite illustrantur: attamen antiquitatum quoque interdum imitantur. De autoribus vero, qui numismata recentiora illustrarunt, videantur supra notata Capite II. §. XV—XVII.

§. LXXI.

De numero numismatum antiquorum, quæ typo differunt, adhuc notandum, quod idem a CAR. PATINO septem millibus definitur; WOLFG. LAZIUS numerum nimium ad septuaginta millia extendit, quæ in lucem se editurum promisit; uti refert P. IOBERT *scientiæ numismaticæ* (edit. German.) p. 36. ANDR. VERO MORELUS quinquaginta millia numerat; quæ sententia reliquis est præferenda.

§. LXXII.

Modos varios conficiendi ectypos nummorum veterum, ex ichtyocolla, gypso, lamina stannea, seu folio stanni Anglicani, cera in massa farinaria, & charta crassa Regia, in prælectionibus subjungam.

CA-

CAPUT VI.

DE NUMMORUM RARITATE
MEMORABILIA GENERALIA ET
SPECIALIORA.

§. I.

Quod ad *raritatem* nummorum veterum attinet, iidem, ut docet Jctus l. 28. ff. de usufructu, sunt *gemmarum* instar, hinc mirum non est, quod earum quoque induunt naturam, atque antiquarii, æquitate nisi, nummis rarissimis, cujuscunque sint æstimationis, pretium justum 50. thalerorum constituunt. Quamvis vero *doctrina raritatis nummorum* sub regulam certam, redigi non possit, memoratu tamen præcipue digna videntur sequentia: I. Nummi antiqui respectu *raritatis* dividi solent in *unicos*, inventu *rarissimos*, & *raros*, demum *obvios*.

§. II.

II. Numismata *maximi moduli*, seu medalliones, cariores & rariores sunt reliquis omnibus: differunt tamen inter se, quia *aurei* & *argentei* sunt rarissimi.

§. III.

III. Nummi *aurei Consulares* sunt rarissimi: *rariores* etiam *aurei quorundam Imper-*

Imperatorum: aurei vero maximæ formæ raritatis sunt prorsus eximiæ.

§. IV.

IV. Nummi ænei in alto Imperio, speciatim e seculo I. post C. N. rariores sunt, quam aurei & argentei, in basso e contrario Imperio ænei sunt frequentiores, aurei vero & argentei rariores.

§. V.

V. Nummi ex ære magna & medio frequentius in alto Imperio, in basso vero Imperio rarius reperiuntur.

§. VI.

VI. Nummi familiarum & coloniarum, quorum pauci sunt cusi, pauci etiam conservati, reliquis sunt rariores: Restituti speciatim valde rari sunt, & si restitutus rarus est nummus, ad quem idem restitutus est, eo rarior est.

§. VII.

VII. Nummi plures facies in prima fronte exhibentes sunt rariores, & quo plures una in iisdem reperiuntur, eo sunt rariores.

§. VIII.

VIII. Typus numismatis ex auro saepe est rarus, at ex argento obvius.

§. IX.

IX. Nummi quidam rari non sunt ob primam frontem, rari ob partem aversam: atque huc pertinent imprimis nummi

nummi in quorum averfa *eximia* Imperatorum *facta* & *solemnia* expressa, aliis multo *rariores*, ob multas præcipue in averfis *figuras*.

§. X.

X. Nummi *quidam sæpius inter rariores referuntur in Gallia & Italia*, qui tamen in *Germania* frequentius occurrunt.

§. XI.

XI. *Nummi unici*, omnium rarissimi, ita dicuntur, quod *in uno tantum vel altero nummophylacio* inveniuntur, iisdemque ideo certum aliquod pretium non potest constitui: qualis habetur nummus, OTHONIS Imp. ex ære *maximi moduli*, de cuius existentia olim fuit dubitatum; nummus PESCENNII Imp. *argenteus maximi moduli*; & nummus *maximi moduli aureus* CONSTANTINI Imp. Conf. RINCKIUS *de vet. num. pot. p. 182. sq.*

§. XII.

XII. Post nummos *Fani ratitos æneos*; argentei enim prorsus sunt suspecti, aut sequiori ævo confecti; (Conf. Cap. I. §. VII) *inter Consulares rarissimis* annumerantur.

1) *Denarius gentis Horatiæ*, a TRAJANO restitutus, *cujus pars adversa caput urbis Romæ alatum. & nomen COCLES, & pars averfa Castorem & Pollucem equis insidentes & lancea armatos representat.*

2) *De,*

2) *Denarius gentis Junicæ*, in cuius typo averso pileus inter duos pugiones, & inscriptio: AID. MAR. sive Idibus Martiis.

3) *Denarius gentis Mariæ*, cum inscriptione: C. MARIUS PROIIIVIR.

4) *Denarius gentis Pompejæ*, in quo POMPEJI caput cum corona civica, & inscriptio: MAG. PIVS IMP. id est, *Magnus Pius Imperator*.

§. XIII.

XIII. Inter nummos *Imperatorios* quoque 1) *rarissimus* habetur CÆSAR Dictator ex auro, nec minus inter rariores refertur ex ære parvo, & argenteus cum elephante & inscriptione: CAESAR, in averfa vero signis Pontificalibus. Magni etiam 2) hodie æstimantur nummi OTHONIS, qui vel *inscriptiones latinas*, vel *litteras SC.* corona laurea cinctas exhibent. 3) PERTINACIS quoque, DIDII JULIANI, PESCENNII NIGRI, GORDIANI Patris & Filii, ÆMILIANI & TETRICI *nummi* & ænei & argentei *ravioribus* annumerari solent. Plura hoc de argumento exhibet EUCHAR. GOTTLIEB RINCKIUS in tractatu *de veteris numismatis potentia & qualitate*, atque JOH. FOY VAILLANT in *Numismatibus Imp. Rom. præstantioribus & in Ectypis raviorum numismatum*. De *conturniatorum* vero raritate conf. Cap. IV. §. XVI.

§. XIV.

§. XIV.

XIV. *Bracteati* nummi i. *majores*, & magnitudine thaleris hodiernis similes, ii. in quibus *inscriptiones* notabiles reperiuntur, iii. *imagines* plures exhibentur, & qui iv. *probe conservati* sunt, præcipue æstimantur, & pretiosioribus annumerantur. Imo & v. *bracteati ænei majores* sunt rariores, quam argentei.

§. XV.

XV. *Recentiora* porro inter numismata *multa rarioribus* sunt annumeranda, imo *nonnulla eximie* sunt raritatis, qualia sunt præcipue memoranda:

i. Thalerus antiquissimus SIGISMUNDI, Archiducis Austriae, cusus Ao. MCCCCLXXXIV. de quo conf. Cap. II.

§. XIV.

ii. Numisma, cujus pars adversa exhibet effigiem JOH. HUSSE, ejusque nomen IOA. HVS, & inscriptionem: CREDO. VNAM. ESSE. ECCLESIAM. SANG. CATOLI: in averfa sistitur HUSSUS in rogo, cum literis: JO. H. A. NA. CHRO. NA. 1415. CÖ--NATVR. & inscriptio: CĒTV. REVOLVTIS. ANIS. DEO. REDDET. RANĒ. E. MI. Idem tamen distinguendum a *Magdeburgensi thalero* Jubileo anno 1617. cuso.

iii. Thalerus, in cujus prima fronte cernitur effigies D. LUTHERI, & verba: MA. LVT. ECS. WIT. atque inscriptio: OS

OS ET SAPIENCIA DABO VOBIS CUI. NŌ.
POTERIT CONTRADICERE: in averſa parte
inſignia LUTHERI, & inſcriptio: IN SI-
LENTIO ET SPE ERIT FORTITVDO VESTRA.
1533.

IV. Thaleri *Anabaptiſtarum*, dicti
Johann von Leiden Thaler, & Thom.
Münzeri thaleri II. forma & inſcriptio-
ne ſibi fere reſpondentes, cum inſcri-
ptione: EIN. GODT. EIN. GELOVE. EIN.
DOEPE. THO MUNSTER (ſive Monasterii)
1534.

V. Thalerus cuſus tempore libelli *In-
terim* publicati, vulgo der Interims-
Thaler, in cujus prima fronte baptiſ-
mus Chriſti exhibetur, & inſcriptio:
DIT. IS. MIN. LEVE. SON. DEN. S. GI. HO.
in averſa vero Chriſtus, & diabolus
draco triceps, cum inſcriptione: PA-
CKE. DI. SATHAN. DU. INTER M.

VI. Thalerus PHILIPPI, *Haffia Land-
gravii*, cum ejuſdem effigie & inſcri-
ptione: BESS. LAND. U. LÜD. VERLORN,
ALS. EN. FALSCH. AID. GESCHWORN, de
quo tamen, an unquam genuinus fue-
rit cuſus, *adbuc dubitatur*. Conf. WILH.
ERN. TENZEL. *tractatus* de hocce thale-
ro, Gothæ 1699. f. germanice editus,
RINCKII tract. cit. *Cap. XXI. p. 193.* &
Hamburg. Hiſtor. Remarquen ad A.
1702. q.

vii. Thaleri *Comitum Mansfeldiæ*, quorum pars aduersa sistit S. Georgium equitem draconem debellantem, appellati die *Sanct-Georgen Thaler*, cum inscriptione: BEI. GÖTT. IST. RATH. UND. THAT. A. MDCL. & sequentibus annis cusi; eorum tamen rariore habentur, qui annis prioribus sunt cusi.

viii. Thalerus CHRISTINÆ, *Reginæ Sueciæ*, in cuius aduersa exhibetur ejus effigies, cum inscriptione: CHRISTINA: D: G: SV. GOT. WAN. QVE: REG: ET PR.: In auersa vero imago CHRISTI globum cum cruce sinistra tenentis, dextra elevata super insignia Sueciæ, & inscriptio: SALVATOR. MUNDI. SALVA. NOS, M. DC. XLIII.

ix. Notabilis quoque ejusdem Reginæ nummus, ponderis floreni, in cuius aduersa apparet caput CHRISTINÆ laureatum, & inscriptio: REGINA CHRISTINA: in auersa coronæ tres & subscriptio: II. M.

x. Nummus Danicus *aureus*, *totius Europæ maximus*, Hafniæ a CHRISTIANO V. Rege percussus, ejus delineationem & descriptionem exhibet JACOBÆUS in *Museo Regio Sectio V. Tab. XXX.*

§. XVI.

XVI. E nummis *trilinguis* h.l. nominan-

F

minan-

minandus rarissimus aureus Regis Britanniae HENRICI VIII. A. MDXXXV. decusso in Anglia jugo Papali cusus, in cuius uno latere sequens, idioma triplici, Latino, Graeco, & Hebraico, inscriptio exhibetur: HENRICUS OCTAV. ANGLIAE FRANC. ET HIB. REX. FIDEI DEFENSOR. ET IN TERR. ECC. ANGL. ET HIBE. SUB CHRIST. CAP. SUPREMIUM. Conf. C. F. RUHE *Specimen II. philol. numm. lat. p. 47.*

§. XVII.

XVII. Huc referendi nummi aurei & argentei, quos ex metallis chymicis factos vulgo perhibent, quales speciatim esse tradunt Ducatos simplices & duplicatos GUSTAVI ADOLPHI, Regis Sueciae, cum signo sulphuris & Mercurii A. 1632. 1633. & 1634. cufos, de quibus extat discursus in *Monathl. Unterred. A. MDCXCII. p. 423. sqq. & A. MDCXCIII. p. 566. sqq.* SAM. REYHERI *Dissert. de nummis quibusdam ex chymico metallo factis*, Kiliae 1692. q. JAC. WAITZ i epistola, inserta allegatis M. U. A. MDCXCIII. p. 621. & seqq.

§. XVIII.

Cæterum regulas VI. secundum quas de raritate nummorum judicandum, JOH. CHRISTOPH. WAGENSEIL tradit in *dissert. de re monetali vett. Romm. C. XXII. Raviora vero numismata varia, ex ære magno,*

magno, medio & minimo, indicata in
 CLAUD. du MOLINET libro: *Le Cabinet de la
 bibliothéque de S. Genevieve*, Paris. 1692.
 f. atque varia *ærea maximi moduli* ex
 JOH. FOY VAILLANT *numism. ex ære max.
 mod. in alleg. M. U.* A. MDCXCIV. p. 357.
 sqq. De *medallionibus* quoque *recentiori-*
bus & thaleris raris h. l. commendanda
 scripta: *Hamburgische Historische re-*
marquen ab A. 1690 — 1707. Hamb.
 q. JAC. a MELLEN *Specimen Sylloges nummo-*
rum ex argento uncialium, Hamburg.
 1696 q. *Ejusd. curieuses Thaler-Cabinet.*
 Lübeck 1697. q. *Ejusd. sylloge nummorum*
ex argento uncialium, quos vulgo Imperia-
les seu Ducatos appellant. Lubecæ 1698.
 q. WILH. ERN. TENZEL *Thaler-collection*, 108
 Stück q. *Auserlesenes Thaler-Cabinet,*
 darinn die raresten Thaler seit 200. Jah-
 ren enthalten. Königsb. 1730. & 1735. o.

CAPUT VII.

DE NUMISMATIBUS NONNULLIS
 RARIORIBUS ET RARITATIS
 EXIMIÆ, AUGUSTÆ DOMUS
 BRUNSVICO - LUNEBURGENSIS.
 §. I.

AUGUSTÆ DOMUS BRUNSVICO - LUNE-
 BURGENSIS *medalliones, nummi me-*
morie majores, & thaleri recentiores,
 F 2 (quo-

(quorum cæteroquin magnus est numerus,) referendi hodie sunt *inter numismata rariora, imo eximie raritatis*: congruens autem erit, nonnullorum descriptionem ex autopsia h. l. subjungere.

Notabilis itaque est I Thalerus, in cujus *aversa* effigies Ducis HENRICI, & inscriptio: HENRIC. D. GR. DVX. BRVNS. E. LVNEBVR. 67. in *aversa* insignia Brunsvico-Luneburgica, & inscriptio: IN GOT. GEW. H. I. GS. D. H. GEF. D. M. G.

§. II.

II. Numismata maximæ formæ Ducis JULII, ab A. MDLXXVI. ad A. MDLXXXVI. cusa, & die Julius-Löser dicta, quorum maximum habet pondus libræ: in parte *obversa* sistitur effigies Ducis JULII & inscriptio: VON G. G. JULIUS. HERZ. Z. BRUNSWIG. U. LUNEBURG. GOTTES. VERSEHN. MUS. GESCHEHEN. O. HERR. BEHUT. MIR. NICHT. MEHR. DAN. SEEL. LEIB. UNDT. EHR: in *aversa* insignia Ducis, & inscriptio: NEWE MUNTZ - GEPREGE. ZU. HEINRICHSTADT. NACH. DES. REICHS. SCHROT. UND. KORNGENANT. BRUNSWIGS. JULIUS-LOSER. AM. WERT. V. TALER. ALIIS. INSERVIENDO. CONSUMOR. GOSLARIÆ.

§. III.

III. Thalerus Ducis JULII, in cujus *aversa*

aversa figura equi, viri hirsuti, dextra
 reborem, sinistra candelam ardentem
 tenentis, & specilli ocularii sub cle-
 sydra, cum inscriptione: W. H. D. A. L.
 B. D. S. S. N. H. V. K. W. 1588. & : ALIIS. IN-
 SERVIENDO. CONSUMOR. GOSLARIE: in
aversa sistuntur insignia Brunsv. Luneb.
 & inscriptio: IVLIVS D. G. D. BRVN. ET LVN.
 N. R. M. A. D. I.

§. IV.

IV. Thalerus Ducis HENRICI JULII,
 cujus *aversa* exhibet figuram viri hir-
 suti, dextra facem flagrantem, sinistra
 sagittam tenentis, ad pedes canis, ad
 latus literæ: D. C. S. C. 1595. cum in-
 scriptione: HENR. JULI. D. G. POST. EPIS.
 HAL. D. BRVN. E. LVN. P. P. C. In *aversa* sisti-
 tur interitus factionis Korachi, & in-
 scriptio: N. R. M. A. D. I. E. S. cum subscri-
 ptione: NVME XVI. ad marginem vero
 XII. insignia Brunsv. Luneburgica.

§. V.

V. Thalerus ejusdem Ducis, in cujus fa-
 cie *antica* sistitur leo a victoria corona-
 tus, capram subjectam tenens, cum in-
 scriptione: TANDEM. BONA. CAVSSA. TRI-
 VMPHAT. 1597. & : HVETE. DICH. FVR. DER.
 TADT. DER. LVEGEN. WIRDT. WOL. RADT:
 in facie vero *postica* insignia Brunsv.
 Luneb. & vir hirsutus faculam in ma-
 nu dextra tenens, cum inscriptione:

F 3

HEN-

HENRI. IVLI. D. G. POST. EPIS. HAL. D. BRVN-
E, LVN. B. §. VI.

VI. Thalerus alius ejusdem, in *adversa*
vir hirsutus dextra manu arborem te-
nens, cum inscriptione: HONESTVM,
PRC* PATRIA* 1606. in *aversa* insignia
Brunsv. Luneb. & inscriptio: HENRICVS.
IVLIVS, D. G. P. EP. HA. DVX. BRVNSVI. ET L.

§. VII.

VII. Thalerus in *adversa* exhibens ef-
figiem Ducis, cum inscriptione: IVLIVS
ERNESTVS. D:G: DVX. B:ET:LVNÆB: in *aversa*
insignia Brunsv. Luneburg. & inscri-
ptio: RECTE. FACIENDO. NEMINEM, TI-
MEAS. 1619.

§. VIII.

VIII. Thalerus, in cujus *adversa* vir hir-
sutus arborem dextra tenens, & inscri-
ptio: DEO* ET* PATRIÆ* ANNO* 1621* in
aversa insignia Brunsv. Luneb. & in-
scriptio: FRIDERIC. ULRIC. D. G. DUX.
BRUNSVIC. ET L:

§. IX.

IX. Thalerus Ducis CHRISTIANI,
in cujus *aversa* medio inscriptio ex-
hibetur: GOTTES FREUNDT DER PFAFFEN
FEINDT: &: CHRISTIAN. HERZ. ZV. BRAVN-
SCHW. V. LVNÆB: in *aversa* brachium ar-
matum e nube protensum cum gladio
evaginato erecto sistitur, & inscriptio:
TOVT. AVEC. DIEV. 1622.*

§. X.

§. X.

X. Thalerus, in cujus *adversa* effigies FRIDERICI Ducis, & inscriptio: Friedrich Herz. zu B. v. L. Coadj. ds Stift Naumb. Thump. d. ErzB; in *aversa* insignia Brunsv. Luneb. & inscriptio: Fried. Erzhert. Unfried. Verzehrt. 1639.

§. XI.

XI. Series thalerorum VI. diversorum Ducis AUGUSTI, a typo campanæ dictorum die Glocken-Thaler, quorum *ultimi* in *adversa* typus est campana sonans, supra urbem, cui sol affulget, suspensa, cujus funes tres manus attrahunt, & signata verbis: NŪ. PAC. EX SŌ. EI: inscriptio vero est: ANNO 1643. TANDEM. PATIENTIA. VICTRIX* in parte *aversa* insignia Brunsv. Luneb. expressa cum inscriptione: AUGUSTUS. HERZOG. ZU. BRAUN. U. LU. Thaleris autem hisce sex nonnulli quidem *septimum* addunt, cujus tamen typus ad nummos a campana dictos plane non quadrat: exhibetur enim effigies Ducis, atque in *reversa* parte navis, & inscriptio: JACTA EST ALEA. Conf. relatio WILH. ERN. TENZELII in Monathl. Unterredungen A. MDCXCIII. p. 169. & seqq. Hamb. Histor. Remarquens ad A. 1703.

§. XII.

XII. Numisma elegantissimum Ducis
F 4 FRI.

FRIDERICI, in cuius *aversa* effigies ejusdem, & inscriptio: FRIDERICO. DUX BRUNOVIC. ET LÜNEB: nat. 28. aug. a^o 74. ætat. 75, a^o 1648: in *aversa* figura Mercurii consueta, sub pedibus ejus gladius, ad latus dextrum puer, ad sinistrum galea, circa quam examen apium volitat, inscriptio est: PAX UNA TRIUMPHIS INNUMERIS POTIOR: subscriptio est:

*Vestrum erit exemplo pacem gens postera
nostro,*

Promovisse foris & coluisse domi.

§. XIII.

XIII. Numisma magnum ponderis IV. unciarum, in cuius *aversa* Dux AUGUSTUS equitans, cum inscriptione: AUGUSTUS. V.G.G. HERZOG. ZU. BRUNSWYK. UND. LUNABURG. In *aversa* insignia Brunsvico - Luneburg. & inscriptio: ALLES MIT. BEDACHT. ANNO. 1655.

§. XIV.

XIV. Thalerus, in cuius *aversa* effigies Ducis, & inscriptio: D:G. RUDOLPH AUGUSTUS DUX BRUNS: ET LU: in *aversa* instrumenta varia bellica, & liber tympano & vexillis impositus & apertus, in quo leguntur verba: I. *Maccabeorum* Cap. 15. v. 33. 34. inscriptio est: IURE & ARMIS: subscriptio vero 12. Junii 1671.

§. XV.

XV. Numisma memoriæ, in cuius *aversa*

aversa effigies, & inscriptio: ERNEST,
AUGUST, D. G. D. BR. & L. S. R. I. EL. EP. O. in
aversa vero inscriptio:

NATUS

XX. NOV: CIÖICXXXIX.

DENATUS MEDIA NOCTE
INTER XXIII. & XXIV. IANUAR.

CIÖICXCIIIX: REGIMINIS EPI.

SCOPALIS ANNO XXXVI.

DUCALIS XIX. ELECTORALIS

VII. POSTQUAM VIXISSET

ANNOS LXIIX. MENSES

II. DIES III.

HAEC META

LABORUM.

§. XVI.

XVI. Numisma emortuale in memo-
riam Ducis GEORGII WILHELMI,
in cujus *aversa* ejusdem effigies cum
inscriptione: GEORG: WILH: D: G: D:
BR: ET: L: In *aversa* vero inscriptio:

NATVS

XVI. IAN: CIÖICXXIV.

DEFVNCTVS XXVIII. AVG.

CIÖICCCV.

SVSCEPTI REGIM: DVCALIS

HANOVERÆ ANNO LVII^{MO}

CELLEN^{SI} XL^{IMO}

POSTQV: VIXISSET AN: LXXXI.

MENSES VII DIES XII.

F §

HAVD

HAUD FVL SIT GRA-
TIOR POPVLIS.

*

§. XVII.

XVII. Numisma in memoriam Prin-
cipis SOPHIÆ, in cujus *aversa* effigies
ejusdem, & inscriptio: SOPHIA, D. G.
EX STIRPE. EL. PAL. ELECT. VID.
BR. ET. LVN. MAG. BRIT. HAERES;
in *aversa* inscriptio:

*

NATA

XIII. OCT. MDCXXX.
NVPTA MENSE SEPT:
MDCLVIII.

AD SVCCESIONEM M. BRIT.
NOMINATA MDCCI.
SVB VESPERAM VIII. IVNII,
MDCCXIV. IN HORTIS
HERRENHAVSANIS ADHVC
VEGETO ET FIRMO PASSV
DEAMBVLANS SVBITA
ET PLACIDA MORTE
EREPTA.

*

§. XVIII.

XVIII. Numisma in memoriam GE-
ORGII Regis & Electoris, in cujus *ad-*
versa effigies laureata, cum in-
scriptione: GEORGIVS I. D. G. M.
BRIT. FR. ET. HIB. REX. F. D. BR. ET.
LVN.

LVN. DVX. S. R. I. A. TH. ET. EL. In
aversa sistitur inscriptio:

*

NAT. HANOVER.
VIII. IVN. MDCLX. S. N.
SVSCEPIT REGIMEN
ELECTORATVS. IV. FEB.
MDCXCIX. INTRODVCTVS
IN COLLEG. ELECTORALE
VII. SEPT. MDCCII. REX M.
BRIT. XII. AVG. MDCCXIV.
OBIIT OSNABRVG. XXII.
IVN. MDCCXXVII. VIXIT
ANN. LXVII. DIES. XIV.
IN RECTO DECVS.

*

§. XIX.

XIX. Numisma in magnitudine floreni tam ex auro quam ex argento percussum, atque ex liberalitate Ducis LUDOVICI RUDOLPHI, singulis tam membris quam civibus Academiae Juliae distributum, in cuius *aversa* equus, cum inscriptione: LAVS RECTI DIVTVERNÆ BEAT: & subscriptione: ANNO 1731. 15. OCTOBRIS. in *aversa* insignia Serenissimi Ducis, & inscriptio: DEI GRATIA LVDOPHICVS RVDOLPHVS DVX BRVNSVICENSIS ET LVNEBVRGENSIS.

§. XX.

§. XX.

XX. Thalerus, in cuius *aversa* vir hirsutus manu sinistra tenens arborem, & inscriptio: FAVORE ALTISSIMI: in *aversa* vero insignia Brunsvico-Lunenburgensia: & inscriptio: D.G. FERDINANDVS. ALBERTVS. DVX. BR. & LVN. 1735.

§. XXI.

XXI.---XXIII. Numismata III. in Regiæ Universitatis Gœttingensis inaugurationem cusa. Maximum eorum pondus IV. lothorum superat, in cuius *aversa* effigies laureata Regis & Electoris GEORGII II. cum inscriptione: GEORG. II. D. G. M. BRIT. F. ET. H. REX. F. D. B. ET. L. D. S. R. I. A. TH. ET. E. In *aversa* parte inscriptio sistitur:

UNIVERSITAS
 GEORGIA AVGVSTA
 QVOD FELIX FAVSTVMQVE SIT
 INAUGVRATA
 GOETTINGAE
 D. XVII. SEPTEMBR.
 ANNO MDCCXXXVII.

Maximo autem huic similia exhibet eorum minimum. Tertium eorum in magnitudine & pondere thaleri, seu II. lothorum cusum, in *aversa* sistit effigiem laureatam Regis & Electoris GEORGII II. cum inscriptione: GEORG. II.

II. D. G. M. BRIT. F. & H. REX. B. & L. D.
S. R. I. A. TH. & EL. In *aversa* vero
exhibetur ara cum libro, ad cuius late-
ra stant junctis dextris figura galea ar-
mata lanceam manu gerens, & alia sto-
lata cornu copix tenens, cum inscri-
ptione: MVSARVM IVNGIT AMO-
RES, & subscriptione:

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA
GOETTINGAE INAVGVATA
D. XVII. SEPT. MDCCXXXVII.

CAPUT VIII.

DE NUMMIS ADULTERATIS,
EORUMQUE NOTIS,
NUMMIS DETRITIS,
ET VOCIBUS ABRUPTIS.

§. I.

Cum nummi quoque multi repe-
riantur non solum pro veris *ficti*,
seu *novi substituti* in locum *veterum nun-*
quam cusorum, vetustatis tamen artifi-
ciosa interdum imitatione, quales re-
censet PATINUS *Histor. numism. p. 140.*
& *seqq.* sed etiam *adulterini* & *supposi-*
tivi, probe notandum, quomodo *probos* &
genuinos ab adulteratis & substitutis dis-
cernere quis possit, quod quamvis opti-
me doceat experientia, *notæ* tamen *cer-*
tæ

ta nummorum adulterinorum non sunt negligendæ.

§. II.

Eum in finem observandus I. *modus diversus quadruplex, quibus falsarii & adulteratores monetæ (qui nullis non temporibus cum ipsa moneta exstiterunt, conf. PLINIUS hist. nat. Libr. XXXIII. Cap. IX.) usi sunt, & utuntur: qualis I. Figuras seu cælaturam nummorum ope cælorum mutando, speciatim ex crassa rubigine & literas & novam figuram efformando, quam postea vernice viridis coloris illinunt. II. Nummos ferruminando, sive ope ferruminationis diversorum nummorum adversas & aversas partes conjungendo. III. Nummorum figuras & typos excavando. IV. Novos fundendo, qui Abgüsse vocantur.*

§. III.

II. *Notam antiquitatis nummorum præbet præcipue margo & pondus eorum: in genuinis enim margo semper est rugosus & inæqualis, servata tamen nummi rotunditate: contrarium vero notamus in adulteratis fuis, qui genuinis cuspis leviores pondere, & tenuiores, esse solent; fuis enim metallum magis porosum est, spatiumque majus exigit, quam cudendo fixum atque compressum.*

§. IV.

§. IV.

III. Falsitatis suspecti præcipue sunt nummi *veteres* I. qui *res gestas longa verborum serie exponunt*, II. qui *minime convenientia* huic vel illi seculo exhibent, & III. qui *ex amussi per omnia æquales* sunt, antiquorum enim nullus alteri ex amussi respondet, quin *dissimilitudo aliqua possit deprehendi.*

§. V.

IV. *Typi nummorum elatiores* indicant *auctores*, artifices præstantes, JOH. CAUVINUM, Paduanum, & LAURENTIUM, Parmesanum, quorum nummi recentiori ævo ad imitationem antiquorum percussi, *Paduani & Parmesani* appellantur, atque *ob elegantiam suam* sunt *æstimandi & asservandi*, imo etiam eodem pretio, quo genuini vulgares, comparari solent. Idem quoque de nummis ALEXANDRI BASSIANI, Itali, & CRATERONI, Galli, in Hollandia falsarii, est observandum. Conf. RINCKIUS lib. c. *Cap. XVI.* p. 115.

§. VI.

V. Nummi *antiqui probe conservati*, vel *nobili ærugine quadam viridi aut rubra*, a natura ipsa procreata, (nota antiquitatis indubitabili,) *obducti*, cariores sunt reliquis, & *magni æstimantur*: cavenda tamen *fraus impostorum*, æruginis *artificialis* nummis superinductæ, quam

quam tamen detegere facile est factu.

§. VII.

Plura de nummis adulteratis & supposititiis exhibet JOBERTUS in scientia rei numismat. p. 315. & seqq. BUCH. GOTTL. RINCKIUS de veteris numism. potent. & qualitat. Cap. XVI. p. 112. & JOH. CHRISTOPH. WAGENSEIL de re monet. vet. Romm. Altorf. 1691. q. qui C. XXIV. varia numismata supposititia indicat.

§. VIII.

Cæterum nummi vetustate consuntur, & usu detriti minus curantur, & parum æstimantur, nec facile in nummophylaciis asservantur, nisi nummus rarus, probeque ex alte parte sit conservatus.

§. IX.

Ex necessitate demum subjungo BREVIARIUM VOCUM IN NUMMORUM ANTIQVORUM INSCRIPTIONIBUS ET SUBSCRIPTIONIBUS ABBREVIATARUM, quod quidem ad notitiam earum generalem comparandam sufficere existimo, atque plura desiderantibus (*non vero caret is, qui non desiderat.*) commendo SERTORII URSATI *Commentarium de notis Romanorum*, junctum operi præstantissimo, cujus inscriptio est: *Marmora Oxoniensia, ex Arundellianis, Seldenianis, aliisque conflata, recensuit & perpetuo commentario illustravit HUMPHRIDUS PRIDEAUX, Oxonii 1676. f.*

A.

- A. Aulus.
 A.A.A.F.F. Auro, argento, ære, flando, fe-
 ACT. Actium seu Actiacus. (riundo.
 ADIAB. Adiabenicus.
 ADLOC. Adlocutio.
 AED. CVR. Ædilis curulis.
 AED. PL. Ædilis plebis.
 AEL. Ælius.
 AET. vel AETERNIT. Æternitas.
 A.F. Auli filius.
 AFR. Africa vel Africanus.
 AID.MART. Idibus Martiis.
 ALAM. Alamannia.
 ALBIN. Albinus.
 ALE. vel ALEΞ. Alexandria.
 ALIM.ITA'. Alimenta Italia.
 A.N. Auli nepos.
 AN.B. Antiochiæ (officina) secunda.
 ANT. Antonius vel Antoninus.
 ANTIST. Antistius.
 A.P.F. Argento vel auro publico feriundo.
 APOLI. Apolio.
 AQUA MAR. Aqua Martia.
 AQ. Aquilejæ.
 AQVIL. Aquilius.
 ARAB. Arabicus.
 ARAB.ADQ. Arabia acquisita.
 ARM. Armeniacus.
 APX. Ἀρχιερεὺς, vel Ἀρχων.
 AV. Augustus.
 AVG. Augustus, vel Augusta, vel Augur.

G

AVGG.

AVGG. Augusti duo.

AVGGG. Augusti tres.

AVGVSTOR. Augustorum.

AVR. vel AVREL. Aurelius.

ΑΥΤ. Κ. ΣΕΒ. Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ σεβαστός.
B.

BARB. Barbatus.

ΒΑΣ. Βασιλεύς.

ΒΟΗΘ. ΜΘ. ΡΩΜΑΝΩ. auxiliare mater Romano.

BON. EVENT. Bonus eventus.

BRIT. Britannicus.

B. R. P. NAT. Bono rei publicæ nato.

BRVT. Brutus.

C.

C. Cæsar vel Cajus.

C. A. Cæsarea Augusta.

CAE. vel CAES. Cæsar.

CAEL. Cælius.

CAESAR, Nomen elephantis Punicum, & Jul. Cæsaris.

CAESS, Cæsares.

CARTH. Carthago.

CAS. LATI. Cassius Latienus.

CC. R. Circenses restituti.

CEB. σεβαστός.

CENS. Censor.

CENS. P. Censor perpetuus.

CERT. QVINQ. ROM. CON. Certamen quinquennale Romæ concessit.

C. E. S. Cum exercitu suo.

CEST. Cestius, Cestianus.

GIR.

CIR. CON. Circum condidit, Circenses concessit.

C. I. V. Colonia Julia victrix.

CIVIB. ET SIGN. MILIT. A PARTH. RECVP. Civibus & signis militaribus a Parthis recuperatis.

CL. vel CLAVD. Claudius.

C. LEON. P. A. MVL. A. Constantino Leonini perpetuo Augusto multos annos.

CLOD. Clodius.

C. M. Q. Cnejus Messius Quintus.

CN. Cnejus.

COH. PRAE. Cohors Prætoria.

COL. Colonia.

C. A. A. PATR. Colonia prima Augusta Patrensis.

COL. AVR. KAR. Colonia Aurelia Karenorum.

COL. IVL. COR. Colonia Iulia Corinthus.

COL. IVL. FEL. AVG. Colonia Iulia felix Augusta.

COL. I. V. Colonia Iulia Valentia, vel victrix.

COL. NEM. Colonia Nemausensis.

COL. PR. FL. AVG. Colonia prima Flavia augusta.

COMM. AS. Communitas Asiæ.

COMM. AVG. Commodus Augustus.

COMM. CON. Communi consensu.

CON. vel CONS. vel CONST. Constantinopoli.

CONCORD. Concordia.

G 2

CON-

- CONGIAR. Congiarium.
 CON.OB. Constantinopoli officina secunda.
 CONS. SVO. Conservatori suo.
 CONSER. vel CONSERVAT. Conservator vel conservatrix.
 CONSERVAT. PIETAT. Conservatori pietatis.
 CONSERVAT. VRB. Conservatori urbis.
 COS. Consul.
 COS DES. Consul designatus.
 COSS. Consules.
 C. P. P. TETRICVS. C. Pacuvius Pivesus Tetricus.
 C. R. Claritas Reipublicæ.
 CVR. X. F. Curator denariorum flandorum.
 C. V. T. T. Colonia Victrix togata Tarraco.
 D.
 DAC. Dacius.
 D. D. Decreto Decurionum.
 DD. AVGG. NN. Domini Augusti nostri.
 Δ Β Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, vel Δόγματι Ἐπαρχίας, vel Δημοσίαι Εὐχαί.
 DEOR. Deorum.
 DES. vel DESIG. Delignatus.
 DICT. Dictator.
 DID. Didius.
 DIV. Divus.
 D N. Dominus noster.
 D. N. V. L. Dominus noster Valerianus Licinianus.
 DD. NN. Domini nostri.
 DOMIT. Domitianus.

E.

E.

E. ἔτους.

EID.MAR. Idus Martii.

EX. A.PV. Ex argento puro, seu potius publico.

ETR. Etruscus.

ET E. ΔΡΑΧΜΗ. Anno V. Drachma.

EXER. vel EXERC. Exercitus.

EX.SC. Ex Senatusconsulto.

ΕΥΤΥΧ. Εὐτυχής.

F.

F. Filius vel Filia, vel Felix.

F.F. Flando feriundo.

FECVND. Fecunditas.

FEL. Felix.

FELIC. vel FELICIT. Felicitas.

FEL TEMP. Felicitas temporum.

FIL. Filia.

FL. Flavius vel Flavia.

FOEDVS P. R. QVM CABINIS, foedus populi Romani cum Gabinis.

FORT.RED. Fortunæ reduci.

FORT.P.R. Fortitudo populi Romani.

FRAN. Francia.

FRVG.AC. Fruges acceptæ.

F.T.R. Felix temporum reparatio.

G.

Γ. Γάιος.

GAL.VAL. Galerius Valerius.

ΖΑΛΑΤ Γέλας.

GENT.BARB. gentes barbaræ.

GER. vel GERM. Germanicus.

G 3

G.P.R.

G.P.R. Genio populi Romani.
 G.T.AE. Genius tutelar̄is Ægypti.
 G.T.M. Genius tutelar̄is Mauritan̄iæ.
 - H.

HEL. Helvius.
 HERC. Hercules.
 HER.ROM. Hercules Romanus.
 HS. Sestertius.

I.

I. As seu libra.
 IIS Sestertius.
 IAN.CLV. Janum clusit.
 IC.XC.IHCOTC XPICTOC.
 IMP. Imperator.
 IMP.C. Imperator Cæsar.
 IMP.CÆSAR. Imperator Cæsar in num-
 mis IVL. CÆSARIS.
 IMPP. Imperatores.
 I.O.M. vel IOV. OPT. MAX. Jovi Opti-
 mo Maximo.
 IOV.TON. Jovi tonanti.
 I.S.M.R. Juno Sospita Mater Regina.
 ITAL. Italia.
 ITE. Iterum.
 IVBENTVS. Juventus.
 IVD.CAPT. Judæa capta.
 IVL. Julius seu Julia.
 IVL.TRAD. Julia traducta.
 IVN. Junior.
 IVST. Justus.
 IVVENT. Juventus.

K.

K.

K. Κάισαρ.

KART. Karthago.

KE. BOH. ΔΥΔΟ. COV. Κυριε βοηθη δουλω σου.

KYZ. Cyzicum.

L.

L. Lucius.

LAT. Latianus.

LEG. Legatus vel Legio.

LEG. II. Legio secunda.

ΔΕΓ. Β. ΤΡΑΙ. Legio secunda Trajana.

LENT. Lentulus.

LENT. CVR. X. F. Lentulus curavit denarium faciendum.

LEP. Lepidus.

LIB. Liberalitas.

LIBER. P. Libero Patri.

LIB AVG. Liberalitas Augusti.

LIC. Licinius.

LVGD. P. S. Lugduni pecunia signata.

LVD. SAEC. F. Ludos seculares fecit.

LVGD. OFF. S. Lugdunensis officina signavit.

M.

M. Marcus.

MAC. AVG. Macellum Augusti.

MAG. vel MAGN. Magnus.

MAG. PIVS IMP. Magnus pius Imperator.

MAN. Manius.

MAR. Martia (aqua.)

MAR. CL. Marcellus Clodius.

MAR. VLT. Marti ultori.

MAT. AVGG. MAT. SEN. M. PATR.

G 4

Mater

Mater Augustorum, mater senatus, mater patriæ.

M. AV. Marcus Aurelius.

M. F. Marci filius.

M. OTAC. Marcia Otacilia.

M. C. vel MAT. C. Mater Cæsaris.

MAX. Maximus vel Maximiana.

MES. Messius.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΙΑΣ. Metropolis Cæsareæ.

MINER. Minerva.

MON. vel MONET. Moneta.

MV. Municipium.

MUN. CAL. IVL. Municipium Calaguritanum Julium.

N.

N. Noster seu Nepos.

NN. vel NOSTR. Nostri.

N. C. seu NOB. CAES. Nobilissimus Cæsar. (sar.

NAT. VRB. P. C. C. Natalis urbis populo

Circenses concessit.

ΝΕΩΚ Νεωκόροι.

NEP. RED. Neptuno reduci.

NER. vel NEP. Nerva.

NIC. Nicomedia.

NOB. CAES. Nobilissimus Cæsar.

N. V. CONS. Nostræ urbis consul.

O.

O. Optimus.

OB. C. S. Ob cives servatos.

OPEL. Opelius.

ORB. TERR. Orbis terrarum.

ΟΥΑΛ. Ουάλης.

P.

π. Paphos.

P. Publius.

PAC. ORB. TERR. Pacato orbe terra-
rum.

PANN. Pannonici.

PAPI. Papius vel Papius.

PARTH. Parthicus.

PERP. Perpetuus.

PER. AVG. Perpetuus Augustus.

PERM. CAES. AUG. Permissu Cæsaris
Augusti.

PERT. vel PERTIN. Pertinax.

PESC. Pescennius.

P.F.AVG. Pius felix augustus.

P.M. vel PONT. MAX. Pontifex Maxi-
mus.

POMP. Pompejus.

ΠΟΡΦΥΡΟΓ. Πορφυρογέννητος.

POT. vel POTES. Potestate.

P. P. Pater patriæ.

PP. AVG. Perpetuus Augustus.

P.R. vel POP. ROM. Populus Romanus.

PR. Prætor.

PRAEF. CLAS. ET. OR. MARIT. Præ-
fectus classis & oræ maritimæ.

PRÆF. VRB. Præfectus urbis.

PRIN. IVVENT. Princeps juventutis.

PRIV. Privernum.

PROC. Proconsul.

PRON. Pronepos.

PROP. Proprætor.

G 5

PROPVC.

PROPVC. vel PROPVGNAT. Propugnator.

PROQ. Proquaestor.

PROVIDEN. vel PROVID. Providentia.

PROV. DEOR. Providentia Deorum.

P.T. Percussa Treviris.

PVPIEN. Pupienus

Q. Quæstor, Quintus, vel Quinarius.

Q. DESIG. Quæstor designatus.

Q. P. Quæstor prætorius.

Q. PR. Quæstor provincialis.

QVADRAGENS. REMISSA Quadragesima remissa.

QVOD. V. M. S. Quod viæ munitæ sint.

R.

R. vel RO. vel ROM. Roma.

R. CC. Remissa ducentesima.

RECEP. SIG. Receptis signis.

RED. Reditus.

R. M. Restituta moneta.

ROM. ET. AVG. Romæ & Augusto.

REST. Restituit.

REST. NVM. Restituta Numantia.

RESTITVT. GENER. HVMAN. Restitutor generis humani.

RESTIT. ORBIS. Restitutor orbis.

R. P. Res publica, vel Romana pecunia.

R. P. C. Rei publicæ constituendæ.

S.

S. Semissis.

Σ. Samos.

S. A.

- S A. Spes Augusta.
 SAEC. AUR. Seculum aureum.
 SACR. Sacrum.
 SACR. FAC. Sacrorum faciundorum.
 SAL. Salus.
 SARM. Sarmaticus.
 SC. Senatusconsulto.
 SCIP. ASIAG. Scipio Asiagenes.
 CEB. σεβασός.
 СЕП, Σεπτιμιος.
 SEC. vel SECVRIT. ORB. Securitas orbis.
 S. vel SEN. Seniorum.
 ΣΕΠ, vel SEP. vel SEPT. Septimius.
 SER. Sergius vel Servius.
 SEV. Severus.
 SEX. Sextus.
 S. F. Seculi felicitas.
 SIC. Sicilia.
 SIC. X. SIC. XX. Sicut decennalia sic vicennalia.
 SIC XX. SIC. XXX. Sicut vicennalia sic tricennalia.
 SIG. REC. Signis receptis.
 SIRM. Sirmium.
 SIS. Siscia.
 SISP. vel SISC. P. Sisciae percussum.
 SISC. P. Z. Sisciae percussum (in offic.) septima.
 S.L.B. Signatum Lugduni (in offic.) secunda.
 S.M. Sacra moneta.
 S.M.AL. Signata moneta Aquilejæ.

S. M.

S.M.ANT. Signata moneta Antiochiæ.
 S. P. Q. R. Senatus populusque Romanus.
 S.P.Q.R.A.N.F.F. Senatus populusque Romanus
 annum novum faustum felicem.
 S.TR. Signata Trevisis.
 SVLP. Sulpitius.

T.

T. Titus.
 TEMP. Temporum.
 TER. Tertium vel Terentius.
 T. F. Temporum felicitas.
 ΘΕΟΤ. Θεοτόκος.
 TI. vel TIB. Tiberius.
 T P. Tribunitia potestate vel Trevisis per-
 TRAI. Trajanus. (cussa.
 TREB. Trebonianus.
 TR. P. vel TRIB. POT. vel TRIBVNIC.
 POTEST. Tribunitia potestate.
 TR.MIL. Tribunus militum.
 TRIUMF. Triumphator.
 TYR. Tyrus.

V.

V. Quinarius vel Quintum.
 VAL. Valerius.
 VESP. Vespasianus.
 V. I. Vota imperii.
 VIB. Vibius.
 VIC. vel VICT. Victoria.
 VIC. GER. Victoria Germanica.
 VIRT. Virtus.
 V.P. Vota publica.
 VOT.P.R. Vota populi Romani.

VOT.

VOT. X. MVLT. XX. Votis decennialibus, multiplicatis vicennialibus.

II Vir. Duumvir.

III VIR. Triumvir.

IIII VIR. A.A.A.F.F. Triumvir auro, argento, ære, flando, feriundo.

III. VIR. VALET. Triumvir Valetudinarius.

IIII. VIR. Quatuorvir.

VII. VIR EPVL. Septemvir epulonum.

X.

X. vel *. Denarius vel Decimum.

XIV. Quartum decimum.

XV. VIR. SACR. FAC. Quindecimvir sacris faciundis.

XVIII. Octavum decimum.

Christus & ω.

IN-

INDEX I. CAPITUM.

Prolegomena de *rei numismaticæ definitione*, ejusdemque *utilitate*, *scriptoribus* præcipuis, *cimeliarchis* Europæ, præcipue Germaniæ, & *tractationis partibus*. pag. 1.

CAPUT I. de *rei nummaria origine* & *progressu*, deque *nummis ex alto* & *baso Imperio*. p. 16.

CAPUT II. De *numismatum divisione* ratione tum *ætatis*, in antiqua, media, nova tum respectu *nationum*. p. 28.

CAPUT III. De *nummorum*, Romanorum imprimis, *divisione* respectu *materiæ*, auri, argenti, æris, & æris Corinthiaci, plumbi, stanni, electri, speciatim æneorum, argenteorum, aureorum *diversa magnitudine*. p. 39.

CAPUT IV. De *nummis* consideratis respectu *nominum* variorum ex aliquo *accidenti* ortorum. p. 46.

CAPUT V. De *numismatibus* secundum *typos* & *inscriptiones* in utroque latere consideratis, eorum typo inter se diversorum *numero*, & *modis* diversis *conficiendi* *ectypos*. p. 52.

CAPUT VI. De *nummorum raritate* memorabilia generalia & specialiora. p. 75.

CAPUT VII. De *rarioribus* & *raritatis* *extimæ* nonnullis *numismatibus* *Augustæ* *Domus Brunsvico-Luneburgensis*. p. 83.

CAPUT VIII. De *nummis adulteratis*, eorum *notis*, *nummis detritis*, & *vocibus abruptis*. p. 92.

IN-

IND

Accur
F. An
J. Aq
C. Ar
A. Au
Aur.

A. Ba
J. Ba
Baud

IO

L. Be

J.P. B

T.B.

Bizot

P. Bo

G. de

E. Br

F.E. M

G. Bu

R. C.

Cass

C. C

H.T.

Cice

G. C.

T. D

G. D

Dion

J. A.

S. Ec

m

Eufe

J. A.

INDEX II. AUCTORUM ALLEGATORUM.

<p style="text-align: center;">A.</p> <p>Accursius pag. 48.
 <i>F.</i> Angelonus 4.
 <i>J.</i> Aquila 22.
 <i>C.</i> Arnoldi 12.
 <i>A.</i> Augustinus 3. 11.
 <i>Aur.</i> Augustinus 18.</p> <p style="text-align: center;">B.</p> <p><i>A.</i> Bandurius 11.
 <i>J.</i> Bassianus 48.
 <i>Baudelot de Dairval</i> 2. 3.
 10.
 <i>L.</i> Begerus 3.
 <i>J.P.</i> Bellorius 4.
 <i>T.B.</i> Bircherodius 4.
 <i>Bizotus</i> 36. 37.
 <i>P.</i> Bonnani 36.
 <i>G. de Bose</i> 19.
 <i>E.</i> Brennerus 4. 14.
 <i>F.E.</i> Brückmann. 11.
 <i>G.</i> Budæus 5. 20. 22.</p> <p style="text-align: center;">C.</p> <p><i>R.</i> Capellus 11.
 <i>Cassiodorus</i> 18.
 <i>C.</i> Chifletius 21.
 <i>H.T.</i> Chifletius 47.
 <i>Cicero</i> 19. 24.
 <i>G.</i> Cuperus 2.</p> <p style="text-align: center;">D.</p> <p><i>T.</i> Dempster 39.
 <i>G.</i> Dewaterdeck 36.
 <i>Dionysius Halicarn.</i> 20.
 <i>J.A.</i> Dœderlinus 32.</p> <p style="text-align: center;">E.</p> <p><i>S.</i> Echinus, qui pseudonymus <i>S.</i> Erizzo 22.
 <i>Eusebius</i> 70.</p> <p style="text-align: center;">F.</p> <p><i>J.A.</i> Fabricius 11.</p> | <p><i>C. du Fresne</i> 27. 50.</p> <p style="text-align: center;">G.</p> <p><i>Gellius</i> 17.
 <i>C.</i> Gewartius 4.
 <i>H.L.</i> Glareanus 20.
 <i>Z.</i> Gœtzius 11.
 <i>H.</i> Goltzius 4. 5.
 <i>A.</i> Gorlæus 4. 23.
 <i>J.F.</i> Gronovius 20.
 <i>Grosippus</i> 25.</p> <p style="text-align: center;">H.</p> <p><i>J.</i> Harduin 5. 21. 28.
 <i>J.</i> Hemelarius 2.
 <i>D.</i> Hoffman 19.
 <i>M.</i> Hostus 5.
 <i>D.</i> Hottinger 32.
 <i>L.</i> Hulsius 11.</p> <p style="text-align: center;">I.</p> <p><i>O.</i> Jacobæus 13. 81.
 <i>Jobertus</i> 5. 10. 74.
 <i>Isidorus Hispal.</i> 13.
 <i>C.</i> Juncker 37.</p> <p style="text-align: center;">L.</p> <p><i>P.</i> Labbe 11.
 <i>P.</i> Lambecius 8.
 <i>W.</i> Lazius 74.
 <i>J.G.</i> Leuckfeld 32.
 <i>J.G.</i> Liebknecht 32.
 <i>H.</i> II, a Lingen 16. 19.
 <i>T.</i> Livius 18. 44.
 <i>V.E.</i> Lœscher 2.
 <i>J.J.</i> Luckius 36. 37.
 <i>J.P.</i> Ludewig 32.</p> <p style="text-align: center;">M.</p> <p><i>N.</i> Mameranus 22.
 <i>F.</i> Mediobarbus 6.
 <i>H.</i> Meibomius 2.
 <i>J.</i> a Mellen 35. 37. 83.
 <i>C.F.</i> Menestrier 37.</p> <p style="text-align: center;">C. du Molinet</p> |
|---|--|

INDEX II. AUCTORUM ALLEGATORUM.

- C.* du Molinet 37. 82.
A. Morellus 5. 10. 42. 43.
 50. 51. 69. 74.
J. J. Moser 32.
 N.
L. Nonius 5.
H. Noris 5.
 O.
A. Occo 5.
J. Oisellius 6.
J. C. Olearius 6. 10. 12.
 31. 33. 51.
*O.*vidius 18. 19.
 P.
P. Parisius 12.
C. Patinus 2. 6. 10. 12. 14.
 22. 23. 27. 34. 74. 93.
P. Pedrusi 6.
*P.*etronius 44.
H. Prideaux 69.
*P.*linius 17. 18. 21. 46. 93.
*P.*lutarchus 18.
L. de Portis 22.
*P.*rudentius 55.
 R.
A. Rechenberg 5.
S. Reyher 35. 82.
E. G. Rinckius 7. 10. 44.
 77. 78. 80. 94. 95.
J. Rosinus 21. 39.
C. F. Ruhe 7. 82.
 S.
C. Sagittarius 38.
*S.*anctamantius vid. Tri-
 stanus.
L. Savot 7. 22. 40.
J. Scaliger 18.
C. Schlegel 33.
- J. A.* Schmid 33.
A. Schottus 3. 11.
C. Scioppius, qui pseudo-
 nymus *P.* Grosippus 21.
P. Seguin 7.
N. Seelænder 33. 34.
J. Seldenus 5. 12.
J. Smetius 13.
*S.*ocrates 70.
E. Spanhemius 2. 7. 10.
O. Sperlingius 13. 14.
J. de Strada 8.
B. G. Struvius 9. 10. 11.
 14. 27.
J. M. Suarezius 9.
*S.*uetonius 49. 54.
 T.
*T.*acitus 47.
W. E. Teuzel 35. 37. 80.
 82. 83. 87.
J. Tristanus de St. Amant
 9.
 U. V.
J. F. Vaillant 9. 13. 28. 41.
 45. 72. 78. 83.
*V.*arro 18.
L. Verburgius 8.
Æ. Vicus 9. 22.
*V.*itruvius 20.
J. G. Volckamerus 12.
F. Vopiscus 43.
F. Urfinus 10.
 W.
J. C. Wagenfeil 82. 95.
J. Waitzium 82.
J. de Wilde 10. 13.
 X.
*X.*iphilinus 45.

IN

INDEX III.
RERUM PRÆCIPUARUM.

A.

- A**bruptiones vocum in nummis 24. 26.
50. 58. 70. 71. sq. 78. 95. & seqq.
Abundantiæ signum 63.
Adversa pars nummorum 52. seqq. 76.
Adulteratores nummorum quibus modis usi
sunt 93.
Ænei, argentei, aurei nummi vid. nummi.
Ænigmata sunt nummi 55.
Æquitatis signum 64.
Ærugo nummorum 95.
Æs signatum Romanorum 18.
--- Corinthiacum 40.
--- vulgare & flavum 39.
Æsculapii criterium 62.
Æternitatis signum 64.
Allocutio Augusti 67.
Antiquitatis nummorum nota 93.
Antiquitates Romanorum in nummis 69.
Anubis & Apis signum 63.
Apollinis criterium 57.
Apotheosis, ejus signum 65.
Argentum signatum Romann. 20. 42. sq.
As & assis 17. 19.
Astarte Dea, ejusque signum 70.
Aversa pars nummorum (le revers) 52. 55.
72. 76.
Augustarum imagines 52. 55.
Augustarum capitis ornatus varius 55.

H

Augu-

INDEX III.

- Augustarum virtutes 67.
 Aureus nummus 21. 44.
 B.
 Bacchi criterium 61.
 Bibliothecarum nummularum auctores
 11. 12.
 Bracteati nummi 30. sqq. 76.
 Bracteatos illustrantia scripta 23. sq.
 Byzantini nummi 27.
 C.
 Cæsaris vox dignitatis titulus 25. 71.
 Cæsares nobilissimi 67.
 Canopi criterium 63.
 Capita adversa, averfa, jugata 53.
 Capita Augustarum, eorumque ornatus va-
 rius 52. 55.
 --- Deorum 53. 55. sq.
 --- Heroum 53.
 --- Imperatorum Romanorum 53. sq. 71.
 --- nuda, laureata, diademata &c. 53.
 Castoris & Pollucis criterium 62.
 Cereris criterium 59.
 Clementiæ signum 64.
 Coloniae Romanæ 27: 70.
 --- in honorem Imperatorum appellatæ 70.
 Coloniæ nummi 70. 76.
 Coloniæ nota generalis in nummis 70.
 Coloniæ notæ speciales 70. 71.
 Concilium Deorum 56.
 Concordiæ typus 64.
 --- militum nota 64.

Con-

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Consecratio, ejusque signum 65. 66.
Constantiæ criterium 64.
Consuetudines Romanorum in nummis 69.
Conturniati nummi, erronee Crotoniati dicti 50. 51.
Corona radiata 54.
Criteria Deorum 52. 55. sq.
Criterium Impp. Christianorum 55.
Criteria virtutum 63. sq.
Cybeles nota 61.

D.

- Darici nummi 38.
Delineationis rei nummariae hujus capita 14. 15.
Denarius 21. 43.
Denarius gentis Horatiæ, Junia, Mariæ, Pompejæ rarissimus 77. 78.
Deorum gentilium classes & criteria 55. & seqq.
Diademata auro gemmisque ornata 55.
Dianæ seu Deanæ Ephesiæ & Lucinæ criterium 58.
Dii Imperatores appellati 65.
Divi titulus 66.
Dupondius 17.

E.

- Exercitus provinciarum, & nummi in eum cusi 69.

F.

- Facies antica & postica nummorum 52.
Facies plures in nummis 52. 76.

H 2

Facta

Facta eximia in nummis 68. 77.

Familiarum nummi 25. 75. 76.

Felicitatis symbolum 64.

Fidei nota 64.

--- exercitus signum 64.

Ferruminatio nummorum 93.

Figuræ Diis gentilium assignatæ 55. sq.

Fortunæ signum 64.

Frons prima nummorum 52. sq.

G.

Gemmarum instar sunt nummi veteres 75.

Genes. XX, 16. Cap. XXIII, 15. 16. Cap.
XXXIII, 16. 17.

Genii criterium 60.

Grossi, Groschen 34.

H.

Hæreditatis as 20.

Harpocratis criterium 63.

Herculis & Herculis Musagetis nota 61.
62.

Heroes 52. 60.

--- inter Deos relati 60.

Hilaritatis signum 64.

Honoris nota 64.

I.

Janus 18. 60. 77.

--- ejus criterium 60.

Imagines in nummis 24. 25. 52. sq.

Imagines Deorum, Dearumque 52. sq. 55.

--- Heroum seu illustrium virorum 53.

Ima-

REKUM PRÆCIPUARUM.

Imagines Imperatorum, eorum uxorum & liberorum 52.

--- plures in nummis 52.

Imperatores appellati Dii 65. 66.

Impp. primorum capita 54.

--- Impp. Christianorum 55.

Imperatt. Christiann. labarum cum signo Constantini M. & inscriptiones nummorum 69. 70.

Imperatt. virtutes 66. 67.

Imperium altum & bassum 26. 76.

Inscriptiones nummorum Imperr. 71. 72.

Inscriptionum ordo 72.

--- nummorum variæ 24. 26. 58. 66. 67. 71. 73. 78. sq.

--- numismatum recentiorum 74. 79. & seqq. 84. & seqq.

Inscriptio sola in nummis 24. 53.

Joachimici 34.

Jovis criterium 56.

Jovis Ammonis nota 57.

Isidis signum 62.

Junonis Lanuvinae & Lucinae criterium 58.

L.

Lætitiæ signum 64.

Libertatis nota 64.

Libralis assis 16.

Lunæ criterium 61.

Lupa lactans 69.

H 3

M.

INDEX III.

M.

- Margo nummorum 93.
 Martis criterium 57.
 --- ultoris & gradivi signum 57.
 Materia nummorum 39.
 --- bracteatorum 31.
 Massæ rudes argenti 16.
 Matthæi C. XXII, 20. 25.
 Medalliones, olim Missilia 23. 41. 42. 44.
 75.
 Medallionum raritas & numerus 42.
 Mercurii criterium 57.
 Metalla nummorum materia 16.
 Minervæ signum 58.
 Missilia 41.
 Moneta 19. 30.
 Moneta Dea 30.
 Monetariorum signa 73.

N.

- Neocori in nummis 68.
 Neptuni criterium 57.
 Nomina solum in nummis 24. 53. 71.
 Notæ Deorum, Dearum, & virtutum: vid.
 nomina eorum, earumque.
 Numeri in nummis 72.
 Numismata maximi moduli 41. 42. 44.
 Numismata memoriæ 34.
 Numismaticæ scientiæ definitio, jucunditas
 & utilitas 1. 2.
 --- auctores qui eandem illustrarunt 3--10.
 Nu-

RERUM PRÆCIPUARUM.

Numismaticæ scientiæ præstantiam & usum
explicantes auctores 2. sqq.

Numismatum divisio ratione ætatis, natio-
num, materiæ, nominum ex accidenti
typorum, inscriptionum & raritatis : conf.
tit. Nummi.

Numismatum antiquorum numerus 74.

Nummi in adventum Augustorum 67.

--- adulterini, eorumque notæ 93. sq.

--- ænei Romani, eorumque magnitudo, &
valor 19. 40. 41. 76.

--- ærugine obducti 95.

--- anaglyphi 49.

--- ansati 48.

--- antiqui 28. 95.

--- antiquitatis nota 93.

--- argentei Romani, eorumque valor &
magnitudo 20. 42. 43.

--- asperi 49.

--- aurei Romani, eorum magnitudo &
valor 21. 44. 45. 75.

--- bigati 51.

--- bracteati, & cavi dicti, Blehmünzen,
Heiligenpfennige, Pfaffenpfennige 30. sq.
79.

--- Byzantini 27.

--- cavi 30.

--- chymici, seu ex metallis chymicis facti
82.

--- civitatum Græcarum 27.

--- coloniarum Romanarum 27. 70.

H 4

Num.

2. 44.

vid.

ditas

- 10.

Nu-

Nummi monetarum loco & in commercio fuerunt 21.

--- probe conservati 95.
 --- consulares & familiarum 25. 71. 75.
 76.

--- consumti vetustate 95.

--- conturniati 50. 51.

--- deargentati 48.

--- detriti 95.

--- efformati confuse 49.

Nummorum veterum divisio ratione æris & magnitudinis 39. sq.

--- ratione ætatis 28. sq.

--- respectu nationum 38.

--- ratione materiæ 39.

--- ratione nominum ex aliquo accidenti ortorum 46. sq.

--- ratione typorum & inscriptione in utroque latere 43. 52. sqq. 70. sq.

--- electrei 46.

--- in exercitus provinciarum honorem 69.

--- ficti & substituti 92.

Nummorum figura 17.

Nummi Francici 28. 29.

--- fusi 93.

--- gemmarum instar jam apud veteres habiti 23. 75.

--- Germanici 29. sqq.

--- Gothici 28. 29.

--- Imperatorum Romm. eorumque divisio
 ex

RERUM PRÆCIPUARUM.

- mer- ex alto & basso Imperio 25. 26. 27.
- - eorum inscriptiones 71.
75. - - Imperatorum Romanorum & Augusta-
rum: Æmiliani 78.
- - Antonini 74.
- - Aureliani 55.
- - Jul. Cæsaris 25. 54. 78.
- - Caracallæ 45.
- - Constantini Magni 21. 27. 77.
- - Constantinorum 73.
æris - - Gallieni 42.
- - Gordiani 78.
- - Honorii 51.
- - Neronis 54.
- - Othonis 77. 78.
lenti - - Pertinacis 78.
- - Pescennii 77. 78.
atro- - - Postumi 41. 43.
- - Sabinæ 55.
rem - - Septimii Severi 42.
- - Tetrici 78.
- - Trajani 77.
- - Imperatorii rarissimi 78.
- - inaurati 48.
- - incusi 49.

Nummorum inscriptiones variæ vid. Inscr-
ptiones.

Nummi Longobardici 28. 29.

- - mediæ ætatis 28. sq.
- - minutiores veteres quando æstimandi?
41.

H 5

Nummi

- Nummi moderni seu novi, scriptores de iis
34. 36.
- Nummorum origo & inventor 16. sq.
- Nummorum margo 93.
- antiquorum Romm. numerus 74.
- origo & progressus apud Romanos 17. sq.
- Nummi memoriæ 34. sq.
- Paduani & Parmesani 94.
- pelliculati 48.
- perforati 47.
- plumbei 45. 46.
- Pompeji imagine signati 25.
- Nummorum pondus 93.
- Nummi provinciarum 67. 70.
- quadrigati 51.
- Nummorum raritas 75. sq.
- Nummi rari 26. 45. 50. 77. 78.
- rariores nonnulli & eximiæ raritatis Augustæ Domus Brunsvico-Luneburg. 85. sqq.
- rari recentiores 79. sqq.
- ratiti Jani 19. 77.
- restituti, eorum nota 50.
- Nummorum series, sive die Suite, 26.
- Nummi scissi 49.
- ferrati 47.
- signati imagine 24. 25.
- stannei 45.
- stellati 51.
- subæratati 47.
- subserrati 48.

Nummi

RERUM PRÆCIPUARUM.

de iis Nummi supposititii, eorumque notæ 92.
& seqq.

-- trilingues 81.

-- Turonici 29.

Nummorum typi 62. sqq.

-- typi elatiores 94.

-- veterum ad recentiores supputatio 22.

Nummi victoriati 51.

-- unici 77.

-- votivi 68.

Nummorum scientiæ utilitas 1. 2.

Nummophylacia Europæ 12.

-- Germaniæ 14.

O.

Origo nummorum 16. 17.

-- nummorum apud Romanos 17.

P.

Pacis nota 64.

Palladis criterium 58.

Panningi vel pfannigi, Pfennige 30.

Pantheon 56.

l. 2. §. 30. ff. de orig. jur. 24.

l. 28. ff. de usu & usufr. 23. 75.

l. 102. ff. de solut. 42.

l. 9. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis 46.

Pecunia 18. 19.

Philippici nummi 38.

Pietatis nota 64.

Principes juventutis 67.

Profeciones Augustorum earumque signum

67.

Providentiæ signum 64.

Pro-

INDEX III.

Provinciarum nummi 67.

Prudentiæ nota 65.

Pudicitæ symbolum 65.

Q.

Quatuorviri monetales 24.

R.

Raritas nummorum 75.

- - de raritate nummorum memoratu præcipue digna 75. sqq. 92.

Regale monetam cudendi, & imagine sua signandi, cujus fuerit 23. 24.

Reversa nummorum 52. 55.

Romanorum nummi 17. sq.

S.

Salutis criterium 62.

Sapientiæ signum 65.

Saturni criterium 60.

Scientiæ numismaticæ definitio, præstantia, jucunditas & utilitas 1.

Scriptores bibliothecarum numismaticarum II.

- - introductionum ad rem nummariam 3. sq. 10.

- - de numophilaciis & cimeliarchiis 12. sq.

- - de nummis adulteratis & suppositiis 95.

- - de nummis bracteatis 32. sq.

- - de nummis modernis 36. 37. 83.

- - de nummis rarioribus 84. 85.

- - rem numismaticam illustrantes præcipui 3. sq.

- - qui Impp. & Regg. Germaniæ historiam ex nummis illustrarunt 38. Scri-

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Scriptores de usu numismatum 2.
 Securitat̄is nota 65.
 Senatusconsultum 25. 26.
 Senatus Romanus signavit monetas 23. 25.
 26.
 Serapidis nota 62.
 Series nummorum, die Suire 26.
 Sestertius 20.
 Solidus 44.
 Signa Deorum, Dearum, virtutum, vid. nomina eorum earumque.
 Signa monetariorum 73.
 Solis criterium 60.
 Spectaculorum apud Græcos signa 68.
 Spei symbolum 65.
 Subscriptiones nummorum tempore Constantinorum 73.

T.

- Telephori signum 62.
 Termini criterium 63.
 Thaleri, Vallenses & Ioachimici 34. 35.
 Thalerus antiquissimus 35.
 Thaleri varii rari 79. & sqq.
 Thaleri & nummi rari Augustæ Domus
 Brunsvico-Luneburg. 85. sq.
 Titulus Imperatorum 71.
 Tranquillitatis signum 65.
 Triumviri rei monetalis 24. 39. 53.
 Typi nummorum 24. 25. 43. 52. sq. 69. 76.
 - - aversarum varii 65--70.

Typi

INDEX III. RERUM PRÆCIPUARUM.

Typi numismatum recentiorum 74. 79. sq.
- - nummorum elatiores 94.

U. V.

Ubertatis signum 63.

Veneris criterium 59.

Vestæ ignis sacri criterium 59.

Vesta prisca 60. 61.

- - ejus criterium 61.

Victoriæ nota 65.

Victoriarum signum 68.

Virtutis figura 65.

Virtutes divinæ pro Diis habitæ, earumque
signum generale & specialia 63.

- - Imperatorum, earumque nota 66. 67.

Vocum abruptiones in nummis 24. 26. 50.
58. 70. 71. 72. 73. 78.

- - in nummis abbreviatarum breviarum
95. sq.

Vota publica in nummis 68.

Urbes monetariæ 73. 74.

Vulcani criterium 58.

UM.

.79. sq.

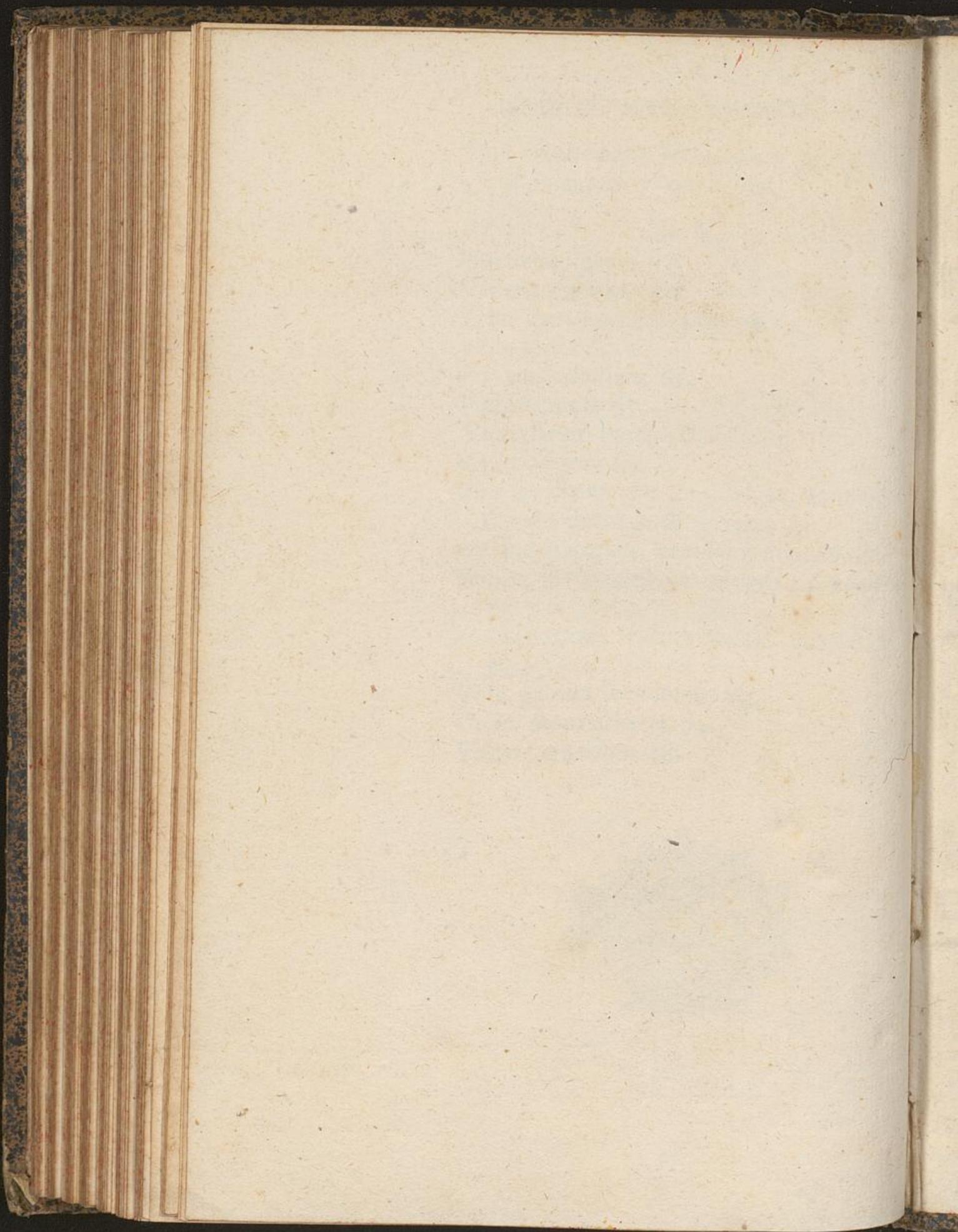
arumque

66.67.

26. 50.

eviarium

Ge
A

Sylveſtris
delineatio
rei
manuſcripte
1774.

Ge VI
A2
22a